

a Μετὰ ταῦτα δὴ, εἶπον, ἀπέικασον τοιοῦτῳ πάθει τὴν
ἡμετέραν φύσιν παιδείας τε περί καὶ ἀπαιδευσίας. ἰδὲ γὰρ
ἀνθρώπους οἶον ἐν καταγείῳ οἰκῆσει σπῆλαιώδει, ἀναπεπτα-
μένην πρὸς τὸ φῶς τὴν εἰσοδὸν ἐχούσῃ μακρὰν παρὰ πᾶν
5 τὸ σπῆλαιον, ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ
σκέλη καὶ τοὺς ἀνχένας, ὥστε μένειν τε αὐτοὺς εἰς τε τὸ
b πρόσθεν μόνον ὄραν, κύκλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ
ἀδυνάτους περιάγειν, φῶς δὲ αὐτοῖς πυρὸς ἄνωθεν καὶ πόρ-
ρωθεν καὸμένον ὀπισθεν αὐτῶν, μεταξύ δὲ τοῦ πυρὸς καὶ
τῶν δεσμοτῶν ἐπάνω ὀδόν, παρ' ἣν ἰδὲ τειχίον παρῶκο-
5 δομημένοι, ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων
πρόκειται τὰ παραφράγματα, ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δεικνύασιν.
Ἵρω, ἔφη.

Ἵρα τοίνυν παρὰ τοῦτο τὸ τειχίον φέροντας ἀνθρώπους
c σκεύη τε παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ τειχίου καὶ ἀνδριάντας
515 καὶ ἄλλα ζῶα λίθινά τε καὶ ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα,
οἶον εἰκὸς τοὺς μὲν φθεγγομένους, τοὺς δὲ σιγῶντας τῶν
παραφερόντων.

Ἵατοπον, ἔφη, λέγεις εἰκόνα καὶ δεσμώτας ἀτόπους.

5 Ἵμοίους ἡμῖν, ἦν δ' ἐγώ· τοὺς γὰρ τοιοῦτους πρῶτον μὲν
ἔαντῶν τε καὶ ἀλλήλων οἶει ἂν τι ἑωρακεῖναι ἄλλο πλὴν

a 2 ἰδὲ A²: ἴδε A vulg.

ταμένη M

A D M

εἰς τε A F M

ἦν ἰδε F: ἦν ἰδεῖν D:

ἦν εἶναι Iamblichus

ἠκοδομημένον Iamblichus

δεικνύουσιν Iamblichus

a 3 ἀναπεπταμένην A F D: ἀναπε-

a 4 παρὰ πᾶν Iamblichus: παράπαν F: παρ' ἄπαν

a 6 αὐτοὺς A F D M Iamblichus: αὐτοῦ ci. Hirschig

καὶ εἰς D

b 3 κα(ι)θόμενον A F D M

b 4 ἦν ἰδὲ A²: ἦν ἴδε A:

ἠν ἰδε F: ἦν ἰδεῖν D: ἦν εἶναι Iamblichus

παρῶκοδομημένον Iamblichus

b 6 δεικνύασιν A: δεικνύουσιν F D:

a 5 μὲν A F M Iamblichus: om. D

τὰς σκιάς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ καταντικρὺ αὐτῶν τοῦ σπηλαίου προσπιπτούσας;

Πῶς γάρ, ἔφη, εἰ ἀκινήτους γε τὰς κεφαλὰς ἔχειν ἡναγκασμένοι εἶεν διὰ βίου;

b

Τί δὲ τῶν παραφερομένων; οὐ ταῦτὸν τοῦτο;

Τί μήν;

Εἰ οὖν διαλέγεσθαι οἷοί τ' εἶεν πρὸς ἀλλήλους, οὐ ταῦτα ἡγῆ ἂν τὰ ὄντα αὐτοὺς νομίζειν ἄπερ ὀρφεν;

5

Ἄνάγκη.

Τί δ' εἰ καὶ ἡχῶ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ καταντικρὺ ἔχοι; ὁπότε τις τῶν παριόντων φθέγγεται, οἷε ἂν ἄλλο τι αὐτοὺς ἡγεῖσθαι τὸ φθεγγόμενον ἢ τὴν παριούσαν σκιάν;

Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφη.

10

Παντάπασι δὴ, ἦν δ' ἐγώ, οἱ τοιοῦτοι οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθὲς ἢ τὰς τῶν σκευαστῶν σκιάς.

c

Πολλὴ ἀνάγκη, ἔφη.

Σκόπει δὴ, ἦν δ' ἐγώ, αὐτῶν λύσειν τε καὶ ἴασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης, οἷα τις ἂν εἶη, εἰ φύσει τοιάδε

5

συμβαίνοι αὐτοῖς· ὁπότε τις λυθείη καὶ ἀναγκάζεται ἐξαίφνης ἀνίστασθαι τε καὶ περιάγειν τὸν αὐχένα καὶ βαδίζειν καὶ

πρὸς τὸ φῶς ἀναβλέπειν, πάντα δὲ ταῦτα ποιῶν ἀλγοῖ τε καὶ διὰ τὰς μαρμαρυγὰς ἀδυνατοῖ καθορῶν ἐκεῖνα ὧν

τότε τὰς σκιάς ἐώρα, τί ἂν οἷε αὐτὸν εἰπεῖν, εἴ τις αὐτῷ λέγοι ὅτι τότε μὲν ζῶρα φλυαρίας, ἔνν δὲ μᾶλλον

d

τι ἐγγυτέρω τοῦ ὄντος καὶ πρὸς μᾶλλον ὄντα τετραμμένους ὀρθότερον βλέπει, καὶ δὴ καὶ ἕκαστον τῶν παριόντων δεικνὺς

αὐτῷ ἀναγκάζοι ἐρωτῶν ἀποκρίνεσθαι ὅτι ἔστιν; οὐκ οἷε

5

b 4 οὐ ταῦτα D Iamblichus: οὐ ταῦτὰ Λ F M: οὐκ αὐτὰ ci. Vermehren
 b 5 ὄντα Iamblichus ci legit Proclus ut videtur: παρόντα Λ F D M:
 παριόντα scq. rec. νομίζειν F Proclus ut videtur: ὀνομάζειν Iam-
 blichus: νομίζειν ὀνομάζειν Λ D M c 1 δὴ Λ D M Iamblichus: δὲ F
 c 4 τῶν τε F D Iamblichus: τῶν Λ M c 5 εἰ Λ F M: om. D: ἢ
 Iamblichus d 2 αὐτῷ] αὐτὸ Iamblichus d 3 τι Λ F M
 Iamblichus: om. Λ D ἐγγυτέρω (ὧν) ci. H. Richards d 4 πα-
 ριόντων Λ D M Iamblichus: παρόντων F

αὐτὸν ἀπορεῖν τε ἂν καὶ ἠγείσθαι τὰ τότε ὁρώμενα ἀληθέστερα ἢ τὰ νῦν δεικνύμενα;

Πολύ γ', ἔφη.

e Οὐκοῦν κἂν εἰ πρὸς αὐτὸ τὸ φῶς ἀναγκάζοι αὐτὸν βλέπειν, ἀλγεῖν τε ἂν τὰ ὄμματα καὶ φεύγειν ἀποστρεφόμενον πρὸς ἐκεῖνα ἃ δύναται καθορᾶν, καὶ νομίζειν ταῦτα τῷ ὄντι σαφέστερα τῶν δεικνυμένων;

5 Οὕτως, ἔφη.

Εἰ δέ, ἦν δ' ἐγώ, ἐντεῦθεν ἔλκοι τις αὐτὸν βία διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἄνάντους, καὶ μὴ ἀνείη πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ἄρα οὐχὶ ὀδυνᾶσθαι τε
516 ἂν καὶ ἀγανακτεῖν ἐλκόμενον, καὶ ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι, αὐγῆς ἂν ἔχοντα τὰ ὄμματα μεστὰ ὄραν οὐδ' ἂν ἐν δύνασθαι τῶν νῦν λεγομένων ἀληθῶν;

Οὐ γὰρ ἂν, ἔφη, ἐξαίφνης γε.

5 Συνηθείας δὴ οἶμαι δέοιτ' ἂν, εἰ μέλλοι τὰ ἄνω ὄψεσθαι. καὶ πρῶτον μὲν τὰς σκιὰς ἂν ῥᾶστα καθορῶ, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὕδασι τὰ τε τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων εἶδωλα, ὕστερον δὲ αὐτά· ἐκ δὲ τούτων τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νύκτωρ ἂν ῥᾶον θεάσαιτο, προσβλέπων τὸ τῶν
b ἄστρον τε καὶ σελήνης φῶς, ἢ μεθ' ἡμέραν τὸν ἡλιόν τε καὶ τὸ τοῦ ἡλίου.

Πῶς δ' οὐ;

5 Τελευταῖον δὴ οἶμαι τὸν ἥλιον, οὐκ ἐν ὕδασι οὐδ' ἐν ἀλλοτρίᾳ ἔδρᾳ φαντάσματα αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸν καθ' αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ δύναιτ' ἂν κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι οἷός ἐστιν.

Ἄναγκαῖον, ἔφη.

Καὶ μετὰ ταῦτ' ἂν ἦδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ ὅτι οὗτος

d 6 τὰ τότε] τὰ τε Iamblichus ἀληθέστερα] in hac voce redit D
d 8 πολὺ γ' ἔφη] πάντως δήπου Iamblichus e 3 δύναται A F D :
δύναται M e 7 ἀνείη A : ἂν εἶη Iamblichus : ἀνίη A² F D
a 3 νῦν om. Iamblichus b 1 σελήνης] σεληνῶν Iamblichus
b 6 οἷός] οἷός τε Iamblichus b 9 οὗτος F D Iamblichus :
αὐτός A M

ὁ τὰς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτοὺς καὶ πάντα ἐπιτρο- 10
πέυων τὰ ἐν τῷ ὄρωμένῳ τόπῳ, καὶ ἐκείνων ὧν σφεῖς ἐώρων c
τρόπον τινὰ πάντων αἴτιος.

Δῆλον, ἔφη, ὅτι ἐπὶ ταῦτα ἂν μετ' ἐκεῖνα ἔλθοι.

Τί οὖν; ἀναμνησκόμενον αὐτὸν τῆς πρώτης οἰκῆσεως
καὶ τῆς ἐκεῖ σοφίας καὶ τῶν τότε συνδεσμοτῶν οὐκ ἂν οἶει 5
αὐτὸν μὲν εὐδαιμονίζεω τῆς μεταβολῆς, τοὺς δὲ ἐλεεῖν;

Καὶ μάλα.

Τιμαῖ δὲ καὶ ἔπαινοι εἴ τινες αὐτοῖς ἦσαν τότε παρ'
ἀλλήλων καὶ γέρα τῷ δξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα, καὶ
μνημονεύοντι μάλιστα ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα 10
εἰώθει καὶ ἅμα πορεύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων δὴ δυνατώτατα d
ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἦξει, δοκεῖς ἂν αὐτὸν ἐπιθυμη-
τικῶς αὐτῶν ἔχειν καὶ ζηλοῦν τοὺς παρ' ἐκείνοις τιμωμένους
τε καὶ ἐνδυναστεύοντας, ἢ τὸ τοῦ Ὀμήρου ἂν πεπονθέναι
καὶ σφύδρα βούλεσθαι “ἐπάρουρον ἐόντα θητευέμεν 5
ἄλλῳ ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ” καὶ ὀτιοῦν ἂν πεπονθέναι
μᾶλλον ἢ κείνᾳ τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν;

Οὕτως, ἔφη, ἔγωγε οἶμαι, πᾶν μᾶλλον πεπονθέναι ἂν c
δέξασθαι ἢ ζῆν ἐκείνως.

Καὶ τότε δὴ ἐννόησον, ἦν δ' ἐγώ. εἰ πάλιν (ὁ τοιοῦτος
καταβὰς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον καθίζοιτο, ἄρ' οὐ σκότους (ἂν)
ἀνάπλεως σχοίη τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξαίφνης ἦκων ἐκ τοῦ 5
ἡλίου;

Καὶ μάλα γ', ἔφη.

Τὰς δὲ δὴ σκιὰς ἐκείνας πάλιν εἰ δέοι αὐτὸν γνωματεύοντα
διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκείνοις, ἐν ᾧ ἀμβλυώττει,

c8 αὐτοῖς ἦσαν] ἦσαν αὐτοῖς Iamblichus παρ'] περι Iamblichus
d1 εἰώθει] εἴωθε Iamblichus d4 καὶ in hac voce redit M
d5 βούλεσθαι A F M Iamblichus: βουλευέσθαι D 03 ὁ τοιοῦτος
F D M Iamblichus: ὅτι οὗτος A 04 θᾶκον F D Iamblichus:
θᾶκον M: θᾶκον A ἂν add. Baiter: om. A F D M Iamblichus
07 καὶ A D M: om. F Iamblichus 08 γνωματεύοντα A F D M
Iamblichus: γνωμονεύοντα Timaeus 09 ἀμβλυώττει] ἀμβλυώττει
Iamblichus

517 πρὶν καταστήναι τὰ ὄμματα, οὗτος δ' ὁ χρόνος μὴ πάνυ ὀλίγος εἴη τῆς συνηθείας, ἄρ' οὐ γέλωτ' ἂν παράσχοι, καὶ λέγοιτο ἂν περὶ αὐτοῦ ὡς ἀναβὰς ἄνω διεφθαρμένος ἦκει τὰ ὄμματα, καὶ ὅτι οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειρᾶσθαι ἄνω ἵέναι; καὶ
5 τὸν ἐπιχειροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν, εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιτο λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν, ἀποκτείνονται ἄν;

Σφόδρα γ', ἔφη.

Ταύτην τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, τὴν εἰκόνα, ὦ φίλε Γλαύκων,
b προσαπτέον ἅπασαν τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις, τὴν μὲν δι' ὄψεως φαινομένην ἔδραν τῆ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκῆσει ἀφομοιοῦντα, τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ φῶς τῆ τοῦ ἡλίου δυνάμει· τὴν δὲ ἄνω ἀνάβασιν καὶ θεῶν τῶν ἄνω τὴν εἰς
5 τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἀνοδοῦ τιθεὶς οὐχ ἁμαρτήσῃ τῆς γ' ἐμῆς ἐλπίδος, ἐπειδὴ ταύτης ἐπιθυμεῖς ἀκούειν. θεὸς δέ που οἶδεν εἰ ἀληθῆς οὔσα τυγχάνει. τὰ δ' οὖν ἐμοὶ
φαινόμενα οὕτω φαίνεται, ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἡ τοῦ
c ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις ὁρᾶσθαι, ὀφθείσα δὲ συλλογιστέα εἶναι ὡς ἄρα πᾶσι πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία, ἐν τε ὀρατῷ φῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκούσα, ἐν τε νοητῷ
αὕτη κυρία ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρασχομένη, καὶ ὅτι δεῖ ταύτην
5 ἰδεῖν τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν ἢ ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ.

Συνοίκομαι, ἔφη, καὶ ἐγώ, ὅν γε δὴ τρόπον δύναμαι. |

*Ἴθι τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τόδε συνοιήθητι καὶ μὴ θαυμάσης ὅτι οἱ ἐνταῦθα ἐλθόντες οὐκ ἐθέλουσιν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράττειν, ἀλλ' ἄνω αἰεὶ ἐπέιγονται αὐτῶν αἰ ψυχαὶ διατρίβειν
d εἰκὸς γάρ που οὕτως, εἶπερ αὐτὰ κατὰ τὴν προειρημένην εἰκόνα τοῦτ' ἔχει.

a 1 τὰ ὄμματα A F D Iamblichus : τὸ ὄμμα M a 2 παράσχοι] παρέχοι Iamblichus a 4 ἄνω ἵέναι] ἀνιέναι Iamblichus a 6 ἀποκτείνειν, ἀποκτείνονται ἄν. F : ἀποκτείνειν, ἀποκτείνονται ἄν A D Iamblichus : ἀποκτενεῖν, ἀποκτείνονται αὐ M : ἀποκτείνειαν ἄν ci. Baiter b 1 τοῖς ἔμπροσθεν] ὡς ἀληθῶς τοῖς Iamblichus b 3 ἀφομοιοῦντα A F D M Iamblichus : ἀφομοιοῦντας Porphyrius c 2 αὕτη A D M Iamblichus : αὕτη F c 4 αὕτη F Iamblichus : αὕτη A M : αὕτη D παρασχομένη] παρεχομένη Iamblichus c 7 τοίνυν A D M : δὴ τοίνυν F ἦν δ' ἐγώ post τόδε F . c 8 οἱ om. F d 2 τοῦτ' A F M : ταῦτ' D

Εἰκὸς μέντοι, ἔφη.

Τί δέ; τόδε οἶει τι θαυμαστόν, εἰ ἀπὸ θείων, ἦν δ' ἐγώ, θεωριῶν ἐπὶ τὰ ἀνθρώπειά τις ἔλθων κακὰ ἀσχημονεῖ τε 5 καὶ φαίνεται σφόδρα γελοῖος ἔτι ἀμβλυώττων καὶ πρὶν ἱκανῶς συνήθης γενέσθαι τῷ παρόντι σκότῳ ἀναγκαζόμενος ἐν δικαστηρίοις ἢ ἄλλοθί που ἀγωνίζεσθαι περὶ τῶν τοῦ δικαίου σκιῶν ἢ ἀγαλμάτων ὧν αἱ σκιαί, καὶ διαμιλλᾶσθαι περὶ τούτου, ὅπῃ ποτὲ ὑπολαμβάνεται ταῦτα ὑπὸ τῶν αὐτῆν e δικαιοσύνην μὴ πώποτε ἰδόντων;

Οὐδ' ὅπωςτιοῦν θαυμαστόν, ἔφη.

Ἄλλ' εἰ νοῦν γε ἔχοι τις, ἦν δ' ἐγώ, μεμνητ' ἂν ὅτι 518 διτταὶ καὶ ἀπὸ διττῶν γίνονται ἐπιταράξεις ὄμμασιν, ἕκ τε φωτὸς εἰς σκότος μεθισταμένων καὶ ἐκ σκότους εἰς φῶς. ταῦτ' αὖτ' ἐπιταράξεις γίνεσθαι καὶ περὶ ψυχῆν, ὅποτε ἴδοι θορυβουμένην τιτὰ καὶ ἀδυνατοῦσάν τι καθορᾶν, οὐκ 5 ἂν ἀλογίστως γελῶ, ἀλλ' ἐπισκοποῖ ἂν πότερον ἐκ φαινοτέρου βίου ἤκουσα ὑπὸ ἀηθείας ἐσκότῳται, ἢ ἐξ ἀμαθίας πλείονος εἰς φανότερον ἰούσα ὑπὸ λαμπροτέρου μαρμαρυγῆς ἐμπέπλησται, καὶ οὕτω δὴ τὴν μὲν εὐδαιμονίσειεν ἂν τοῦ b πάθους τε καὶ βίου, τὴν δὲ ἐλεήσειεν, καὶ εἰ γελᾶν ἐπ' αὐτῇ βούλοιο, ἦττον ἂν καταγέλαστος ὁ γέλως αὐτῷ εἴη ἢ ὁ ἐπὶ τῇ ἄνωθεν ἐκ φωτὸς ἠκούσῃ.

Καὶ μάλα, ἔφη, μετρίως λέγεις. 5

Δεῖ δὴ, εἶπον, ἡμᾶς τοιόνδε νομίσαι περὶ αὐτῶν, εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τὴν παιδεῖαν οὐχ οἶαν τινὲς ἐπαγγελόμενοί φασι εἶναι τοιαύτην καὶ εἶναι. φασὶ δὲ που οὐκ ἐνούσης ἐν τῇ ψυχῇ ἐπιστήμης σφεῖς ἐντιθέται, οἷον τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς c ὄψιν ἐντιθείτετε.

Φασὶ γὰρ οὖν, ἔφη.

03 θαυμαστόν ἔφη A D M : ἔφη θαυμαστόν F   α 2 ἀπὸ A D M :
 ὑπὸ F   α 7 ἀηθείας A F M d : ἀληθείας D   α 8 φανότερον
 A D M : φανερώτερον F   β 1 εὐδαιμονίσειεν scr. rccc. : εὐδαιμονή
 σεῖεν A F D M   β 6 νομίσαι] νοῆσαι Iamblichus   β 7 οἶαν]
 οἷον Iamblichus   c 1 σφεῖς om. Iamblichus

Ὁ δέ γε νῦν λόγος, ἦν δ' ἐγώ, σημαίνει ταύτην τὴν
 5 ἐνούσαν ἐκάστου δύναμιν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τὸ ὄργανον ᾧ
 καταμανθάνει ἕκαστος, οἷον εἰ ὄμμα μὴ δυνατὸν ἦν ἄλλως
 ἢ σὺν ὄλῳ τῷ σώματι στρέφειν πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ
 σκοτώδους, οὕτω σὺν ὄλῳ τῇ ψυχῇ ἐκ τοῦ γιγνομένου περι-
 ακτέον εἶναι, ἕως ἂν εἰς τὸ ὄν καὶ τοῦ ὄντος τὸ φανότατον.
 10 δυνατὴ γένηται ἀνασχέσθαι θεωμένη· τοῦτο δ' εἶναι φαμεν
 d τὰγαθόν. ἦ γάρ;

Ναί. -

Τούτου τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, αὐτοῦ τέχνη ἂν εἴη, τῆς
 περιαγωγῆς, τίνα τρόπον ὡς ῥᾶστά τε καὶ ἀνυσιμώτατα
 5 μεταστραφήσεται, οὐ τοῦ ἐμποιῆσαι αὐτῷ τὸ ὄραν, ἀλλ' ὡς
 ἔχοντι μὲν αὐτό, οὐκ ὀρθῶς δὲ τετραμμένῳ οὐδὲ βλέποντι
 οἱ ἔδει, τοῦτο διαμηχανήσασθαι.

*Ἐοικεν γάρ, ἔφη.

Αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι ἀρεταὶ καλούμεναι ψυχῆς κινδύ-
 10 νεύουσιν ἐγγύς τι εἶναι τῶν τοῦ σώματος—τῷ ὄντι γὰρ
 e οὐκ ἐνούσαι πρότερον ὕστερον ἐμποιεῖσθαι ἔθεσι καὶ ἀσκή-
 σεσιν—ἡ δὲ τοῦ φρονῆσαι παντὸς μᾶλλον θειοτέρου τινὸς
 τυγχάνει, ὡς ἔοικεν, οὔσα, ὃ τὴν μὲν δύναμιν οὐδέποτε
 ἀπόλλυσιν, ὑπὸ δὲ τῆς περιαγωγῆς χρήσιμόν τε καὶ ὠφέλιμον
 519 καὶ ἀχρηστον αὐτὴ καὶ βλαβερόν γίγνεται. ἢ οὐπω ἐννεόηκας,
 τῶν λεγομένων πονηρῶν μὲν; σοφῶν δέ, ὡς δριμύ μὲν βλέπει
 τὸ ψυχάριον καὶ ὀξέως διορᾷ ταῦτα ἐφ' ἃ τέτραπται, ὡς
 οὐ φαύλην ἔχον τὴν ὄψιν, κακία δ' ἠναγκασμένον ὑπηρετεῖν,
 5 ὥστε ὅσῳ ἂν ὀξύτερον βλέπῃ, τοσοῦτ' ἀπλείω κακὰ ἐργα-
 ζόμενον;

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

Τοῦτο μέντοι, ἦν δ' ἐγώ, τὸ τῆς τοιαύτης φύσεως εἰ
 ἐκ παιδὸς εὐθύς κοπτόμενον περιεκόπη τὰς τῆς γενέσεως

c 5 ἐκάστου) ἐκάστῳ Iamblichus d 5 τὸ om. Iamblichus d 7 δια-
 μηχανήσασθαι F D M : δεῖ μηχανήσασθαι A Iamblichus d 10 εἶναι
 A F D M Iamblichus : τείνειν ci. Campbell a 2 μὲν ante πονηρῶν
 Iamblichus a 9 τὰς A F d Iamblichus : τὰ D M

συγγενεῖς ὥσπερ μολυβδίδας, αἱ δὴ ἐδωδαῖς τε καὶ τοιούτων **b**
 ἡδουαῖς τε καὶ λιχνείαις προσφνεῖς γιγνόμεναι [περὶ] κάτω
 στρέφουσι τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν· ὧν εἰ ἀπαλλαγὴν περιε-
 στρέφετο εἰς τὰ ἀληθῆ, καὶ ἐκεῖνα ἂν τὸ αὐτὸ τοῦτο τῶν αὐτῶν
 ἀνθρώπων ὀξύτατα ἑώρα, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡ νῦν τέτραπται. **5**

Εἰκός γε, ἔφη.

Τί δέ; τόδε οὐκ εἰκός, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἀνάγκη ἐκ τῶν
 προειρημένων, μήτε τοὺς ἀπαιδευτοὺς καὶ ἀληθείας ἀπείρους
 ἱκανῶς ἂν ποτε πόλιν ἐπιτροπεύσαι, μήτε τοὺς ἐν παιδείᾳ **c**
 ἐωμένους διατρίβειν διὰ τέλους, τοὺς μὲν ὅτι σκοπὸν ἐν
 τῷ βίῳ οὐκ ἔχουσιν ἓνα, οὐ στοχαζομένους δεῖ ἅπαντα
 πράττειν ἢ ἂν πράττωσιν ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ, τοὺς δὲ ὅτι
 ἐκόντες εἶναι οὐ πράξουσιν, ἡγούμενοι ἐν μακάρων ἰήσοις **5**
 ζῶντες ἔτι ἀπωκίσθαι;

Ἄληθῆ, ἔφη.

Ἡμέτερον δὴ ἔργον, ἦν δ' ἐγώ, τῶν οἰκιστῶν τὰς τε
 βελτίστας φύσεις ἀναγκάσαι ἀφικέσθαι πρὸς τὸ μάθημα
 ὃ ἐν τῷ πρόσθεν ἔφαμεν εἶναι μέγιστον, ἰδεῖν τε τὸ ἀγαθὸν **10**
 καὶ ἀναβῆναι ἐκεῖνην τὴν ἀνάβασιν, καὶ ἐπειδὴν ἀναβάντες **d**
 ἱκανῶς ἴδωσι, μὴ ἐπιτρέπῃ αὐτοῖς ὃ νῦν ἐπιτρέπεται.

Τὸ ποῖον δὴ;

Τὸ αὐτοῦ, ἦν δ' ἐγώ, καταμένειν καὶ μὴ ἐθέλειν πάλιν
 καταβαίνειν παρ' ἐκείνους τοὺς δεσμώτας μηδὲ μετέχειν τῶν **5**
 παρ' ἐκείνοις πόνων τε καὶ τιμῶν, εἴτε φαυλότεροι εἴτε
 σπουδαιότεροι.

Ἐπειτ', ἔφη, ἀδικήσομεν αὐτούς, καὶ ποιήσομεν χεῖροι
 ζῆν, δυνατὸν αὐτοῖς ὄν ἡμεῶν;

Ἐπελάθου, ἦν δ' ἐγώ, πάλιν, ὦ φίλε, ὅτι νόμῳ οὐ τοῦτο **c**
 μέλει, ὅπως ἔν τι γένος ἐν πόλει διαφερόντως εὖ πράξει,
 ἀλλ' ἐν ὅλῃ τῇ πόλει τοῦτο μηχανᾶται ἐγγενέσθαι, συναρ-

b ἢ τοιούτων **Λ D M** Iamblichus : τῶν τοιούτων **F**   **δ** α περὶ
 secl. Hermann : περὶ τὰ αἰ. Iamblichus   **d** 9 αὐτοῖς . . . **ο** α μέλει
 om. **ρ**. **D**   **ο** ἢ νόμῳ **Λ F M** : νομοθέτη **vulg.**   **ο** 3 ξυναρμότων
Λ F M : ξυναρμόττων **D**

μόττων τοὺς πολίτας πειθοῖ τε καὶ ἀνάγκῃ, ποιῶν μεταδιδόναι
 520 ἀλλήλοις τῆς ὠφελίας ἣν ἂν ἕκαστοι τὸ κοινὸν δυνατοὶ
 ὦσιν ὠφελεῖν καὶ αὐτὸς ἐμποιῶν τοιούτους ἄνδρας ἐν τῇ
 πόλει, οὐχ ἵνα ἀφῆ τρέπεσθαι ὅπῃ ἕκαστος βούλεται, ἀλλ'
 ἵνα καταχρήται αὐτὸς αὐτοῖς ἐπὶ τὸν σύνδεσμον τῆς πόλεως.

5 Ἐληθῆ, ἔφη· ἐπελαθόμην γάρ.

Σκέψαι τοίνυν, εἶπον, ὦ Γλαύκων, ὅτι οὐδ' ἀδικήσομεν
 τοὺς παρ' ἡμῖν φιλοσόφους γιγνομένους, ἀλλὰ δίκαια πρὸς
 αὐτοὺς ἐροῦμεν, προσαναγκάζοντες τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖσθαι
 τε καὶ φυλάττειν. ἐροῦμεν γὰρ ὅτι οἱ μὲν ἐν ταῖς ἄλλαις
 b πόλεσι τοιοῦτοι γιγνόμενοι εἰκότως οὐ μετέχουσι τῶν ἐν
 αὐταῖς πόνων· αὐτόματοι γὰρ ἐμφύονται ἀκούσης τῆς ἐν
 ἐκάστη πολιτείᾳ, δίκην δ' ἔχει τό γε αὐτοφυῆς μηδεὶ
 τροφήν ὀφείλον μηδ' ἐκτίειν τῷ προθυμείσθαι τὰ τροφεία·
 5 ὑμᾶς δ' ἡμεῖς ὑμῖν τε αὐτοῖς τῇ τε ἄλλῃ πόλει ὥσπερ ἐν
 σμήνεσιν ἡγεμόνας τε καὶ βασιλέας ἐγεννήσαμεν, ἁμειῶν
 τε καὶ τελεώτερον ἐκείνων πεπαιδευμένους καὶ μᾶλλον δυ-
 c νατοὺς ἀμφοτέρων μετέχειν. καταβατέον οὖν ἐν μέρει
 ἐκάστῳ εἰς τὴν τῶν ἄλλων συνοίκησιν καὶ συνεθιστέον
 τὰ σκοτεινὰ θεάσασθαι· συνεθιζόμενοι γὰρ μυρῖν βέλτιον
 5 ὄψεσθε τῶν ἐκεῖ καὶ γνώσεσθε ἕκαστα τὰ εἶδωλα ἅττα
 ἐστὶ καὶ ὧν, διὰ τὸ τάληθῆ ἑωρακεῖναι καλῶν τε καὶ δικαίων
 καὶ ἀγαθῶν πέρι. καὶ οὕτω ἔστω ἡμῖν καὶ ὑμῖν ἡ πόλις
 οἰκήσεται ἀλλ' οὐκ ὄναρ, ὡς νῦν αἱ πολλαὶ ὑπὸ σκιαμα-
 χούντων τε πρὸς ἀλλήλους καὶ στασιαζόντων περὶ τοῦ ἄρχειν
 d οἰκοῦνται, ὡς μεγάλου τιμῆς ἀγαθοῦ ὄντος. τὸ δέ που
 ἀληθὲς ὧδ' ἔχει· ἐν πόλει ἢ ἥκιστα πρόθυμοι ἄρχειν οἱ μέλ-
 λοντες ἄρξειν, ταύτην ἄριστα καὶ ἀστασιαστότατα ἀνάγκῃ
 οἰκείσθαι, τὴν δ' ἐναντίους ἄρχοντας σχοῦσαν ἐναντίως.

5 Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

Ἄπειθήσουσιν οὖν ἡμῖν οἷοι οἱ τρόφιμοι ταῦτ' ἀκούοντες,

c2 ἐκάστῳ A D M: ἕκαστον F
 τε F c6 ὑμῖν καὶ ἡμῖν F

c3 βέλτιον A D M: βέλτιον

καὶ οὐκ ἐθελήσουσιν συμπονεῖν ἐν τῇ πόλει ἕκαστοι ἐν μέρει,
τὸν δὲ πολὺν χρόνον μετ' ἀλλήλων οἰκεῖν ἐν τῷ καθαρῷ;

Ἄδύνατον, ἔφη· δίκαια γὰρ δὴ δίκαιοις ἐπιτάξομεν. e
παιτὸς μὴν μᾶλλον ὡς ἐπ' ἀναγκαῖον αὐτῶν ἕκαστος εἰσι
τὸ ἄρχειν, τοῦναντίον τῶν νῦν ἐν ἐκάστη πόλει ἀρχόντων.

Οὕτω γὰρ ἔχει, ἦν δ' ἐγώ, ὦ ἑταῖρε· εἰ μὲν βίον ἐξευρήσεις
ἀμείνω τοῦ ἄρχειν τοῖς μέλλουσιν ἄρξειν, ἔστι σοι δυνατὴ 521
γενέσθαι πόλις εὖ οἰκουμένη· ἐν μόνη γὰρ αὐτῇ ἄρξουσιν
οἱ τῷ ὄντι πλούσιοι, οὐ χρυσοῦ ἀλλ' οὐ δεῖ τὸν εὐδαίμονα
πλουτεῖν, ζωῆς ἀγαθῆς τε καὶ ἔμφρονος. εἰ δὲ πτωχοὶ καὶ
πεινῶντες ἀγαθῶν ἰδίων ἐπὶ τὰ δημόσια ἴασιν, ἐντεῦθεν 5
οἰόμενοι τὰγαθὸν δεῖν ἀρπάξειν, οὐκ ἔστι περιμάχητον
γὰρ τὸ ἄρχειν γιγνόμενον, οἰκείος ὦν καὶ ἔνδον ὁ τοιοῦτος
πόλεμος αὐτοῦς τε ἀπόλλυσι καὶ τὴν ἄλλην πόλιν.

Ἄληθέστατα, ἔφη.

Ἔχεις οὖν, ἦν δ' ἐγώ, βίον ἄλλου τινὰ πολιτικῶν ἀρχῶν b
καταφρονουῦντα ἢ τὸν τῆς ἀληθινῆς φιλοσοφίας;

Οὐ μὰ τὸν Δία, ἦ δ' ὅς.

Ἄλλὰ μέντοι δεῖ γε μὴ ἐραστὰς τοῦ ἄρχειν ἵεναι ἐπ'
αὐτό· εἰ δὲ μή, οἳ γε ἀντερασταὶ μαχοῦνται. 5

Πῶς δ' οὐ;

Τίνας οὖν ἄλλους ἀναγκάσεις ἵεναι ἐπὶ φυλακὴν τῆς
πόλεως ἢ οἱ περὶ τούτων τε φρονιμώτατοι δι' ὧν ἄριστα
πόλις οἰκεῖται, ἔχουσί τε τιμὰς ἄλλας καὶ βίον ἀμείνω τοῦ
πολιτικοῦ; 10

Οὐδένας ἄλλους, ἔφη.

Βούλει οὖν τοῦτ' ἤδη σκοπῶμεν, τίνα τρόπον οἱ τοιοῦτοι c
ἐγγειήσονται, καὶ πῶς τις ἀνάξει αὐτοὺς εἰς φῶς, ὥσπερ
ἐξ Ἰλίδου λέγονται δὴ τινες εἰς θεοὺς ἀνελθεῖν;

Πῶς γὰρ οὐ βούλομαι; ἔφη.

Τοῦτο δὴ, ὡς ἕοικεν, οὐκ ὀστράκου ἀν εἶη περιστροφή, 5

~ d 7 ἐν A D M: om. F   a 3 οὐ A M Stobaeus: om. F D
οὐ A D M Stobaeus: οὐ F   b 8 οἳ περὶ F D M: οἱ περὶ A   τε
A D M: om. F   c 1 τοῦτ' ἤδη A D M: τουτὶ δὴ F

ἀλλὰ ψυχῆς περιαγωγῇ ἐκ νυκτερινῆς τινος ἡμέρας εἰς ἀληθινήν, τοῦ ὄντος οὔσαν ἐπάνοδον, ἣν δὴ φιλοσοφίαν ἀληθῆ φήσομεν εἶναι.

Πάνυ μὲν οὖν.

10 Ὅκουν δεῖ σκοπεῖσθαι τί τῶν μαθημάτων ἔχει τοιαύτην δύναμιν;

Πῶς γὰρ οὐ;

Τί ἂν οὖν εἴη, ᾧ Γλαύκων, μάθημα ψυχῆς ὄλκον ἀπὸ τοῦ γιγνομένου ἐπὶ τὸ ὄν; τόδε δ' ἐννοῶ λέγων ἅμα· οὐκ ἀθλητὰς μέντοι πολέμου ἔφαμεν τούτους ἀναγκαῖον εἶναι νέους ὄντας;

*Ἐφαμεν γάρ.

Δεῖ ἄρα καὶ τοῦτο προσέχειν τὸ μάθημα ὃ ζητοῦμεν πρὸς ἐκείνω.

10 Τὸ ποῖον;

Μὴ ἄχρηστον πολεμικοῖς ἀνδράσι εἶναι.

Δεῖ μέντοι, ἔφη, εἵπερ οἶόν τε.

Γυμναστικῇ μὴν καὶ μουσικῇ ἔν γε τῷ πρόσθεν ἐπα-
C δεύοντο ἡμῖν.

*Ἦν ταῦτα, ἔφη.

Καὶ γυμναστικῇ μὲν που περὶ γιγνόμενον καὶ ἀπολύμενον τετεύτακεν· σώματος γὰρ αὔξης καὶ φθίσεως
5 ἐπιστατεῖ.

Φαίνεται.

Τοῦτο μὲν δὴ οὐκ ἂν εἴη ὃ ζητοῦμεν μάθημα.

522 Οὐ γάρ.

*Ἄλλ' ἄρα μουσικῇ ὄσην τὸ πρότερον διήλθομεν;

c6 ψυχῆς om. F   c7 οὔσαν ἐπάνοδον A F D M Iamblichus
Clemens et legit Alcinoüs : οὔσαν ἐπάνοδος ci. Cobet : ιούσης ἐπάνοδον
scr. recc. φιλοσοφίαν] φιλομάθειαν Iamblichus   c8 ἀληθῆ]
ἀληθινήν Iamblichus   d3 ἂν οὖν A D M : οὖν ἂν F   d8 δ
A F M : om. D   d13 γυμναστικῇ . . . μουσικῇ D M : γυμναστικῇ . . .
μουσικῇ A F   e3 prius καὶ F Eusebius : om. A D M   e4 τε-
τεύτακε(ν) A D M Eusebius : τεύτακε F : τέτευχε d vulg.   a2 ὄσην
A D M Eusebius : ἦν F   τὸ A D M Eusebius : om. F

Ἄλλ' ἦν ἐκείνη γ', ἔφη, ἀντίστροφος τῆς γυμναστικῆς, εἰ μέμνησαι, ἔθεσι παιδεύουσα τοὺς φύλακας, κατὰ τε ἀρ-
 μουίαν εὐαρμοστίαν τινά, οὐκ ἐπιστήμην, παραδιδούσα, καὶ 5
 κατὰ ῥυθμὸν εὐρυθμίαν, ἔν τε τοῖς λόγοις ἕτερα τούτων
 ἀδελφὰ ἔθη ἅττα ἔχουσα, καὶ ὅσοι μυθῶδεις τῶν λόγων
 καὶ ὅσοι ἀληθινώτεροι ἦσαν· μάθημα δὲ πρὸς τοιοῦτόν τι
 ἄγον, οἶον σὺ νῦν ζητεῖς, οὐδὲν ἦν ἐν αὐτῇ. b

Ἄκριβέστατα, ἦν δ' ἐγώ, ἀναμιμνήσκεις με· τῷ γὰρ ὄντι
 τοιοῦτον οὐδὲν εἶχεν. ἀλλ', ὦ δαιμόνιε Γλαύκων, τί ἂν
 εἶη τοιοῦτον; αἶ τε γὰρ τέχνηαι βάνανσοί που ἅπασαι
 ἔδοξαν εἶναι— 5

Πῶς δ' οὐ; καὶ μὴν τί ἔτ' ἄλλο λείπεται μάθημα, μου-
 σικῆς καὶ γυμναστικῆς καὶ τῶν τεχνῶν κεχωρισμένον;

Φέρε, ἦν δ' ἐγώ, εἰ μηδὲν ἔτι ἐκτὸς τούτων ἔχομεν
 λαβεῖν, τῶν ἐπὶ πάντα τεινόντων τι λάβωμεν.

Τὸ ποῖον;

Οἶον τοῦτο τὸ κοινόν, ᾧ πᾶσαι προσχρῶνται τέχνηαι τε c
 καὶ διάνοιαι καὶ ἐπιστήμαι—ὃ καὶ παντὶ ἐν πρώτοις ἀνάγκη
 μανθάνειν.

Τὸ ποῖον; ἔφη.

Τὸ φαῦλον τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, τὸ ἔν τε καὶ τὰ δύο καὶ 5
 τὰ τρία διαγιγνώσκειν· λέγω δὲ αὐτὸ ἐν κεφαλαίῳ ἀριθμὸν
 τε καὶ λογισμὸν. ἢ οὐχ οὕτω περὶ τούτων ἔχει, ὡς πᾶσα
 τέχνη τε καὶ ἐπιστήμη ἀναγκάζεται αὐτῶν μέτοχος γίνεσθαι;

Καὶ μάλα, ἔφη.

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἡ πολεμική;

Πολλή, ἔφη, ἀνάγκη. 10

Παγγέλιον γοῦν, ἔφην, στρατηγὸν Ἀγαμέμνοια ἐν d
 ταῖς τραγωδίαις Παλαμίδης ἐκάστοτε ἀποφαίνει. ἢ οὐκ
 ἐννεόηκας ὅτι φησὶν ἀριθμὸν εὐρών τὰς τε τάξεις τῷ

a 7 ἰση F Eusebius: ἰφη Λ D M   a 8 δδ Λ F M: om. D
 b 1 ἄγον Eusebius et gr. D: αγ (sic) F: ἀγαθόν Λ D M   b 7 κε-
 χωρισμένον Λ' F D M: κεχωρισμένων Λ   c 4 τδ F D: om. Λ M

στρατοπέδῳ καταστήσαι ἐν Ἰλίῳ καὶ ἐξαριθμῆσαι ναῦς τε
 5 καὶ τᾶλλα πάντα, ὡς πρὸ τοῦ ἀναριθμῆτων ὄντων καὶ τοῦ
 Ἄγαμέμνονος, ὡς ἕοικεν, οὐδ' ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότης,
 εἴπερ ἀριθμεῖν μὴ ἠπίστατο; καίτοι ποῖόν τιν' αὐτὸν οἶει
 στρατηγὸν εἶναι;

Ἄτοπόν τιν', ἔφη, ἔγωγε, εἰ ἦν τοῦτ' ἀληθές.

e Ἄλλο τι οὖν, ἦν δ' ἐγώ, μάθημα ἀναγκαῖον πολεμικῶ
 ἀνδρὶ θήσομεν λογίζεσθαι τε καὶ ἀριθμεῖν δύνασθαι;

Πάντων γ', ἔφη, μάλιστα, εἰ καὶ ὀτιοῦν μέλλει τάξεω
 ἐπαίειν, μᾶλλον δ' εἰ καὶ ἀνθρώπος ἔσσεσθαι.

5 Ἐννοεῖς οὖν, εἶπον, περὶ τοῦτο τὸ μάθημα ὅπερ ἐγώ;

Τὸ ποῖον;

523 Κινδυνεύει τῶν πρὸς τὴν νόησιν ἀγόντων φύσει εἶναι
 ὧν ζητοῦμεν, χρῆσθαι δ' οὐδεὶς αὐτῷ ὀρθῶς, ἐλκτικῶ ὄντι
 παντάπασι πρὸς οὐσίαν.

Πῶς, ἔφη, λέγεις;

5 Ἐγὼ πειράσομαι, ἦν δ' ἐγώ, τό γ' ἐμοὶ δοκοῦν δηλῶσαι.
 ἂ γὰρ διαιροῦμαι παρ' ἐμαυτῷ ἀγωγὰ τε εἶναι οἱ λέγομεν
 καὶ μὴ, συνθεατῆς γενόμενος σύμφαθι ἢ ἄπειπε, ἵνα καὶ
 τοῦτο σαφέστερον ἴδωμεν εἰ ἔστιν οἶον μαυτεύομαι.

Δείκνυ', ἔφη.

10 Δείκνυμι δὴ, εἶπον, εἰ καθορᾶς, τὰ μὲν ἐν ταῖς αἰσθή-
 b σεσιν οὐ παρακαλοῦντα τὴν νόησιν εἰς ἐπίσκεψιν, ὡς ἰκανῶς
 ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως κρινόμενα, τὰ δὲ παντάπασι διακελευό-
 μενα ἐκείνην ἐπισκέψασθαι, ὡς τῆς αἰσθήσεως οὐδὲν ὑγιὲς
 ποιούσης.

5 Τὰ πόρρωθεν, ἔφη, φαινόμενα δῆλον ὅτι λέγεις καὶ τὰ
 ἐσκιαγραφημένα.

Οὐ πάννυ, ἦν δ' ἐγώ, ἔτυχες οὐ λέγω.

Ποῖα μήνυ, ἔφη, λέγεις;

e 2 λογίζεσθαι F D: καὶ λογίζεσθαι A M e 5 εἶπον A F M:
 om. D a 2 ὧν A F M d: ὄν D a 6 οἱ A: οἱ F: οἶα D
 a 9 δείκνυ(ε) A D M: δεικνύς F b 4 ποιούσης A F D M Iamblichus:
 νοούσης ci. Ast

Τὰ μὲν οὐ παρακαλοῦντα, ἦν δ' ἐγώ, ὅσα μὴ ἐκβαίνει
 εἰς ἐναντίαν αἴσθησιω ἅμα· τὰ δ' ἐκβαίνοντα ὡς παρα- c
 καλοῦντα τίθημι, ἐπειδὴν ἢ αἴσθησις μηδὲν μᾶλλον τοῦτο
 ἢ τὸ ἐναντίου δηλοῖ, εἴτ' ἐγγύθεν προσπίπτουσα εἴτε πόρ-
 ρωθεν. ὦδε δὲ ἅ λέγω σαφέστερον εἶση. οὔτοί φαμεν
 τρεῖς ἂν εἶεν δάκτυλοι, ὅ τε σμικρότατος καὶ ὁ δεῦτερος καὶ 5
 ὁ μέσος.

Πάνυ γ', εἶφη.

Ὡς ἐγγύθεν τοίνυν ὀρωμένους λέγοντός μου διανοοῦ.
 ἀλλά μοι περὶ αὐτῶν τόδε σκόπει.

Τὸ ποῖον;

10

Δάκτυλος μὲν που αὐτῶν φαίνεται ὁμοίως ἕκαστος, καὶ
 ταύτη γε οὐδὲν διαφέρει, ἕαντε ἐν μέσῳ ὀρᾶται ἕαντ' ἐπ' d
 ἐσχάτῳ, ἕαντε λευκὸς ἕαντε μέλας, ἕαντε παχὺς ἕαντε λεπτός,
 καὶ πᾶν ὅτι τοιοῦτον. ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις οὐκ ἀναγκάζεται
 τῶν πολλῶν ἢ ψυχῇ τὴν νόησιω ἐπερέσθαι τί ποτ' ἐστὶ
 δάκτυλος· οὐδαμοῦ γὰρ ἢ ὄψις αὐτῇ ἅμα ἐσήμηεν τὸν 5
 δάκτυλον τοῦναντίου ἢ δάκτυλον εἶναι.

Οὐ γὰρ οὖν, εἶφη.

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, εἰκότως τό γε τοιοῦτον νοήσεως οὐκ
 ἂν παρακλητικὸν οὐδ' ἐγερτικὸν εἶη.

e

Εἰκότως.

Τί δὲ δῆ; τὸ μέγεθος αὐτῶν καὶ τὴν σμικρότητα ἢ ὄψις
 ἄρα ἰκανῶς ὀρᾷ, καὶ οὐδὲν αὐτῇ διαφέρει ἐν μέσῳ τινὰ
 αὐτῶν κείσθαι ἢ ἐπ' ἐσχάτῳ; καὶ ὡσαύτως πάχος καὶ 5
 λεπτότητα ἢ μαλακότητα καὶ σκληρότητα ἢ ἀφή; καὶ αἱ
 ἄλλαι αἰσθήσεις ἄρ' οὐκ ἐνδεῶς τὰ τοιαῦτα δηλοῦσι; ἢ
 ὦδε ποιεῖ ἐκάστη αὐτῶν· πρῶτον μὲν ἢ ἐπὶ τῷ σκληρῷ 524

05 ἂν εἶεν Λ D M Iamblichus: εἶεν ἂν F C 11 που FD
 Iamblichus: om. Λ d 1 ἐπ' Iamblichus: ἐν Λ F D d 2 μέλας
 Λ F: μέλας D d 5 αὐτῇ Λ: αὐτῇ F M Iamblichus: αἴτη D
 εἶμα Λ F M Iamblichus: om. D d 8 γε Λ D Iamblichus: om. F
 01 οὐδ' ἐγερτικὸν om. Iamblichus 04 τινὰ αὐτῶν Λ F D M:
 αὐτῶν τινὰ Iamblichus 06 ἢ μαλακότητα om. Iamblichus
 07 δηλώσουσιν Iamblichus

τεταγμένη αἴσθησις ἠνάγκασται καὶ ἐπὶ τῷ μαλακῷ τετάχθαι, καὶ παραγγέλλει τῇ ψυχῇ ὡς ταῦτόν σκληρόν τε καὶ μαλακὸν αἰσθανομένη;

5 Οὕτως, ἔφη.

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, ἀναγκαῖον ἐν γε τοῖς τοιούτοις αὐτὴν ψυχὴν ἀπορεῖν τί ποτε σημαίνει αὕτη ἡ αἴσθησις τὸ σκληρόν, εἴπερ τὸ αὐτὸ καὶ μαλακὸν λέγει, καὶ ἡ τοῦ κούφου καὶ ἡ τοῦ βαρέος, τί τὸ κούφου καὶ βαρῦ, εἰ τό τε βαρὺ
10 κούφου καὶ τὸ κούφου βαρὺ σημαίνει;

b Καὶ γάρ, ἔφη, αὐταὶ γε ἄτοποι τῇ ψυχῇ αἱ ἐρμηνεῖαι καὶ ἐπισκέψεως δεόμεναι.

Εἰκότως ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ἐν τοῖς τοιούτοις πρῶτον μὲν πειρᾶται λογισμὸν τε καὶ νόησιν ψυχὴ παρακαλοῦσα ἐπι-
5 σκοπεῖν εἴτε ἐν εἴτε δύο ἐστὶν ἕκαστα τῶν εἰσαγγελιομένων.

Πῶς δ' οὐ;

Οὐκοῦν ἐὰν δύο φαίνηται, ἕτερόν τε καὶ ἐν ἑκάτερον φαίνεται;

Ναί.

10 Εἰ ἄρα ἐν ἑκάτερον, ἀμφοτέρα δὲ δύο, τά γε δύο κεχω-
c ρισμένα νοήσει· οὐ γὰρ ἂν ἀχώριστα γε δύο ἐνοεῖ, ἀλλ' ἐν.
'Ορθῶς.

Μέγα μὴν καὶ ὄψις καὶ σμικρὸν ἐώρα, φαμέν, ἀλλ' οὐ κεχωρισμένον ἀλλὰ συγκεχυμένον τι. ἦ γάρ;

5 Ναί.

Διὰ δὲ τὴν τούτου σαφήνειαν μέγα αὐτὴ καὶ σμικρὸν ἡ νόησις ἠναγκάσθη ἰδεῖν, οὐ συγκεχυμένα ἀλλὰ διωρισμένα, τοῦναντίον ἢ 'κείνη.

'Αληθῆ.

10 Οὐκοῦν ἐντεῦθεν ποθεν πρῶτον ἐπέρχεται ἐρέσθαι ἡμῖν τί οὖν ποτ' ἐστὶ τὸ μέγα αὐτὴ καὶ τὸ σμικρὸν;

a 6 γε F: om. A D M Iamblichus a 7 αὕτη A F M: αὕτη Iamblichus: αὐτῇ D a 9 τό τε A D M Iamblichus: τε τὸ F c 1 ἀχώριστα] χωριστὰ Iamblichus c 3 ὄψις A D M: ἡ ὄψις F Iamblichus c 10 πρῶτον A D Iamblichus: πρῶτον μὲν F c 11 ἐστὶ] ἔσται Iamblichus

Παντάπασι μὲν οὖν.

Καὶ οὕτω δὴ τὸ μὲν νοητόν, τὸ δ' ὄρατόν ἐκαλέσαμεν.

Ἐπιφάνειά, ἔφη.

d

Ταῦτα τοῖνυν καὶ ἄρτι ἐπεχείρουν λέγειν, ὡς τὰ μὲν παρακλητικὰ τῆς διανοίας ἐστί, τὰ δ' οὐ, ἃ μὲν εἰς τὴν αἰσθησιν ἅμα τοῖς ἐναντίοις ἑαυτοῖς ἐμπίπτει, παρακλητικὰ ὑριζόμενος, ὅσα δὲ μή, οὐκ ἐγερτικὰ τῆς νοήσεως.

5

Μανθάνω τοῖνυν ἤδη, ἔφη, καὶ δοκεῖ μοι οὕτω.

Τί οὖν; ἀριθμὸς τε καὶ τὸ ἐν ποτέρων δοκεῖ εἶναι;

Οὐ συννοῶ, ἔφη.

Ἄλλ' ἐκ τῶν προειρημέων, ἔφη, ἀναλογίζου. εἰ μὲν γὰρ ἰκανῶς αὐτὸ καθ' αὐτὸ ὀράται ἢ ἄλλῃ τιῶν αἰσθήσει 10 λαμβάνεται τὸ ἐν, οὐκ ἂν ὄλκον εἶη ἐπὶ τὴν οὐσίαν, ὥσπερ e ἐπὶ τοῦ δακτύλου ἐλέγομεν· εἰ δ' ἀέ τι αὐτῷ ἅμα ὀράται ἐναντίωμα, ὥστε μηδὲν μᾶλλον ἐν ἢ καὶ τοῦναντίον φαίνεσθαι, τοῦ ἐπικρινούοντος δὴ δέοι ἂν ἤδη καὶ ἀναγκάσαι' ἂν ἐν αὐτῷ ψυχῇ ἀπορεῖν καὶ ζητεῖν, κινουσα ἐν ἑαυτῇ τὴν ἐννοίαν, 5 καὶ ἀνερωτᾶν τί ποτέ ἐστιν αὐτὸ τὸ ἐν, καὶ οὕτω τῶν ἀγωγῶν ἂν εἶη καὶ μεταστρεπτικῶν ἐπὶ τὴν τοῦ οὐτος θέαν 525 ἢ περὶ τὸ ἐν μάθησις.

Ἄλλὰ μέντοι, ἔφη, τοῦτό γ' ἔχει οὐχ ἦκιστα ἢ περὶ αὐτὸ ὄψις· ἅμα γὰρ ταῦτόν ὡς ἐν τε ὀρώμεν καὶ ὡς ἀπειρα τὸ πλήθος.

5

Οὐκοῦν εἶπερ τὸ εἶναι, ἦν δ' ἐγώ, καὶ σύμπας ἀριθμὸς ταῦτόν πέποιθε τοῦτο;

Πῶς δ' οὐ;

Ἄλλὰ μὴν λογιστικὴ τε καὶ ἀριθμητικὴ περὶ ἀριθμὸν πάντα.

10

Καὶ μάλα.

[d 5 ὑριζόμενος] ἐργαζόμενος F   d 7 ποτέρων A³ F D Iamblichus:
 πότερον A   a 1 μεταστρεπτικῶν A D Iamblichus: μεταστρεπτικῶν F
 a 4 αὐτὸ F Iamblichus: τὸ αὐτὸ A D   ταῦτόν A D Iamblichus: τε
 αὐτόν F   a 7 τοῦτο F D M: τούτω A Iamblichus   a 9 τε]
 fort. γε

b Ταῦτα δέ γε φαίνεται ἀγωγὰ πρὸς ἀλήθειαν.

Ἵπερφνωῶς μὲν οὖν.

Ἔν ζητοῦμεν ἄρα, ὡς εἴοικε, μαθημάτων ἂν εἴη· πολεμικῶ μὲν γὰρ διὰ τὰς τάξεις ἀναγκαῖον μαθεῖν ταῦτα, φιλοσόφῳ δὲ διὰ τὸ τῆς οὐσίας ἀπτόειον εἶναι γενέσεως
5 ἐξαναδύντι, ἢ μηδέποτε λογιστικῶ γενέσθαι.

Ἔστι ταῦτ', ἔφη.

Ὁ δέ γε ἡμέτερος φύλαξ πολεμικός τε καὶ φιλόσοφος τυγχάνει ὢν.

10 Τί μήν;

Προσῆκον δὴ τὸ μάθημα ἂν εἴη, ὧ Γλαύκων, νομοθετῆσαι καὶ πείθειν τοὺς μέλλοντας ἐν τῇ πόλει τῶν μεγίστων
c μεθέξειν ἐπὶ λογιστικὴν ἵεναι καὶ ἀνθάπτεσθαι αὐτῆς μὴ ἰδιωτικῶς, ἀλλ' ἕως ἂν ἐπὶ θέαν τῆς τῶν ἀριθμῶν φύσεως ἀφίκωνται τῇ νοήσει αὐτῇ, οὐκ ὦνῆς οὐδὲ πράσεως χάριν ὡς ἐμπόρους ἢ καπήλους μελετῶντας, ἀλλ' ἕνεκα πολέμου τε
5 καὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς ῥαστώνης μεταστροφῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπ' ἀλήθειάν τε καὶ οὐσίαν.

Κάλλιστ', ἔφη, λέγεις.

Καὶ μήν, ἦν δ' ἐγώ, νῦν καὶ ἐννοῶ, ῥηθέντος τοῦ περὶ
d τοὺς λογισμοὺς μαθήματος, ὡς κομψόν ἐστι καὶ πολλαχῆ χρησίμου ἡμῖν πρὸς ὃ βουλόμεθα, ἐὰν τοῦ γνωρίζειν ἕνεκά τις αὐτὸ ἐπιτηδεύῃ ἀλλὰ μὴ τοῦ καπηλεύειν.

Πῆ δὴ; ἔφη.

5 Τοῦτό γε, ὃ νυνδὴ ἐλέγομεν, ὡς σφόδρα ἄνω ποι ἄγει τὴν ψυχὴν καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν ἀναγκάζει διαλέγεσθαι, οὐδαμῆ ἀποδεχόμενον ἐὰν τις αὐτῇ ὄρατὰ ἢ ἀπτὰ σώματα ἔχοντας ἀριθμοὺς προτεινόμενος διαλέγηται. οἶσθα γάρ που τοὺς περὶ ταῦτα δεινοὺς αὖ ὡς, ἐὰν τις αὐτὸ τὸ
e ἐν ἐπιχειρῆ τῷ λόγῳ τέμνειν, καταγελωσί τε καὶ οὐκ ἀποδέχονται, ἀλλ' ἐὰν σὺ κερματίζῃς αὐτό, ἐκεῖνοι πολλα-

c 1 μεθέξειν A F M: μέθεξιν D c 5 ῥαστώνης F D et sic legit Iamblichus: ῥαστώνης τε A: ῥαστώνης καὶ al. c 8 καὶ post νῦν om. F d 9 αὖ scripsi: δύο A D: punctis notavit A²: om. F

πλασιούσιν, εὐλαβούμενοι μή ποτε φαιῆ τὸ ἐν μὴ ἐν ἀλλὰ
πολλὰ μόρια.

Ἐπιθέστατα, ἔφη, λέγεις.

5

Τί οὖν οἶει, ὦ Γλαύκων, εἴ τις ἔροιτο αὐτούς· “ὦ θαυ- 526
μάσιοι, περὶ ποίων ἀριθμῶν διαλέγεσθε, ἐν οἷς τὸ ἐν οἶον
ὑμεῖς ἀξιούτε ἐστίν, ἴσον τε ἕκαστον πᾶν παντὶ καὶ οὐδὲ
σμικρὸν διαφέρουν, μόριόν τε ἔχον ἐν ἑαυτῷ οὐδέν;” τί ἂν
οἶει αὐτοὺς ἀποκρίνασθαι;

5

Τοῦτο ἔγωγε, ὅτι περὶ τούτων λέγουσιν ὧν διανοηθῆναι
μόνον ἐγχωρεῖ, ἄλλως δ' οὐδαμῶς μεταχειρίζεσθαι δυνατόν.

Ὅρας οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ φίλε, ὅτι τῷ ὅτι ἀναγκαῖον
ἡμῶν κινδυνεύει εἶναι τὸ μάθημα, ἐπειδὴ φαίνεται γε προσ- b
αναγκάζον αὐτῇ τῇ νοήσει χρῆσθαι τὴν ψυχὴν ἐπ' αὐτὴν
τὴν ἀλήθειαν;

Καὶ μὲν δὴ, ἔφη, σφόδρα γε ποιεῖ αὐτό.

Τί δέ; τὸδε ἤδη ἐπεσκέψω, ὡς οἷ τε φύσει λογιστικοὶ 5
εἰς πάντα τὰ μαθήματα ὡς ἔπος εἰπεῖν ὀξείς φύονται, οἷ
τε βραδεῖς, ἂν ἐν τούτῳ παιδευθῶσιν καὶ γυμνάσωνται, κἂν
μηδὲν ἄλλο ὠφεληθῶσιν, ὅμως εἰς γε τὸ ὀξύτεροι αὐτοὶ
αὐτῶν γίνεσθαι πάντες ἐπιδιδύασιν;

Ἔστιν, ἔφη, οὕτω.

10

Καὶ μὴν, ὡς ἐγῶμαι, ἃ γε μείζω πόνον παρέχει μαθη- c
ροῖσι καὶ μελετῶντι, οὐκ ἂν ῥαδίως οὐδὲ πολλὰ ἂν εὔροις
ὡς τοῦτο.

Οὐ γὰρ οὖν.

Πάντων δὴ ἕνεκα τούτων οὐκ ἀφετέον τὸ μάθημα, ἀλλ' 5
οἱ ἄριστοι τὰς φύσεις παιδευτέοι ἐν αὐτῷ.

Σύμφημι, ἦ δ' ὅς.

Τοῦτο μὲν τοίνυν, εἶπον, ἐν ἡμῶν κείσθω· δεύτερον δὲ τὸ
ἐχόμενον τούτου σκεψώμεθα ἅρα τι προσήκει ἡμῶν.

Τὸ ποῖον; ἢ γεωμετρίαν, ἔφη, λέγεις;

10

α 3 ἀξιούτε Λ F: ἀξιούν τε D   α 7 μεταχειρίζεσθαι Iamblichus
b 2 τῇ F D: om. Λ   α 2 ἐν εὔροις F D: ἀνεύροις Λ   α 8 ἦ
scr. recs.: ἐν Λ F D

Αὐτὸ τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ.

- d "Ὅσον μὲν, ἔφη, πρὸς τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ τείνει, δῆλον ὅτι προσήκει πρὸς γὰρ τὰς στρατοπεδεύσεις καὶ καταλήψεις χωρίων καὶ συναγωγὰς καὶ ἐκτάσεις στρατιᾶς καὶ ὅσα δὴ ἄλλα σχηματίζουσι τὰ στρατόπεδα ἐν αὐταῖς τε ταῖς μάχαις
5 καὶ πορείαις διαφέρει ἂν αὐτὸς αὐτοῦ γεωμετρικός τε καὶ μὴ ὢν.

Ἄλλ' οὖν δὴ, εἶπον, πρὸς μὲν τὰ τοιαῦτα καὶ βραχύ τι ἂν ἔξαρκοῖ γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν μόριον· τὸ δὲ πολὺ αὐτῆς καὶ πορρωτέρω προῖον σκοπεῖσθαι δεῖ εἴ τι πρὸς ἐκείνῳ
e τείνει, πρὸς τὸ ποιεῖν κατιδεῖν ῥᾶον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέαν. τείνει δέ, φαμέν, πάντα αὐτόσε, ὅσα ἀναγκάζει ψυχὴν εἰς ἐκείνων τὸν τόπον μεταστρέφεισθαι ἐν ᾧ ἔστι τὸ εὐδαιμον-
έστατον τοῦ ὄντος, ὃ δεῖ αὐτὴν παντὶ τρόπῳ ἰδεῖν.

- 5 Ὅρθῶς, ἔφη, λέγεις.

Οὐκοῦν εἰ μὲν οὐσίαν ἀναγκάζει θεάσασθαι, προσήκει, εἰ δὲ γένεσιν, οὐ προσήκει.

Φαμέν γε δὴ.

- 527 Οὐ τοίνυν τοῦτό γε, ἦν δ' ἐγώ, ἀμφισβητήσουσιν ἡμῖν ὅσοι καὶ σμικρὰ γεωμετρίας ἔμπειροι, ὅτι αὕτη ἡ ἐπιστήμη πᾶν τοῦναντίον ἔχει τοῖς ἐν αὐτῇ λόγοις λεγομένοις ὑπὸ τῶν μεταχειριζομένων.

- 5 Πῶς; ἔφη.

Λέγουσι μὲν πού μάλα γελοίως τε καὶ ἀναγκαίως· ὡς γὰρ πρᾶττοντές τε καὶ πράξεως ἕνεκα πάντας τοὺς λόγους ποιούμενοι λέγουσιν τετραγωνίζειν τε καὶ παρατείνειν καὶ προστιθέναι καὶ πάντα οὕτω φθεγγόμενοι, τὸ δ' ἔστι πού
b πᾶν τὸ μάθημα γνώσεως ἕνεκα ἐπιτηδευόμενον.

Παντάπασιν μὲν οὖν, ἔφη.

d 3 ἐκτάσεις A D: ἐκτὸς F: ἐξετάσεις Theo d 5 τε F d: om. A D d 7 καὶ F: om. A D d 8 λογισμῶν A: λογισμῶν D: λογισμοῦ F d 9 προῖον D: προσιδόν A: προῖών F e 4 δ F D: οὐ A: οὐ A³ e 5 λέγεις A F d: om. D a 1 γε A D: om. F

Οὐκοῦν τοῦτο ἔτι διομολογητέον;

Τὸ ποῖον;

Ὡς τοῦ ἀεὶ ὄντος γνώσεως, ἀλλὰ οὐ τοῦ ποτέ τι γιγνο- 5
μένου καὶ ἀπολλυμένου.

Εὐνομολόγητον, ἔφη· τοῦ γὰρ ἀεὶ ὄντος ἡ γεωμετρικὴ
γιῶσις ἐστίν.

Ὅλκον ἄρα, ὦ γενναῖε, ψυχῆς πρὸς ἀλήθειαν εἴη ἂν καὶ
ἀπεργαστικὸν φιλοσόφου διανοίας πρὸς τὸ ἄνω σχεῖν ἢ νῦν 10
κάτω οὐ δέον ἔχομεν.

Ὡς οἶόν τε μάλιστα, ἔφη.

Ὡς οἶόν τ' ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, μάλιστα προστακτέον ὅπως οἱ c
ἐν τῇ καλλιπόλει σοι μηδεὶν τρόπῳ γεωμετρίας ἀφέξονται.
καὶ γὰρ τὰ πάρεργα αὐτοῦ οὐ σμικρά.

Ποῖα; ἢ δ' ὅς.

Ἄ τε δὴ σὺ εἶπες, ἦν δ' ἐγώ, τὰ περὶ τὸν πόλεμον, καὶ δὴ 5
καὶ πρὸς πάσας μαθήσεις, ὥστε κάλλιον ἀποδέχεσθαι, ἴσμεν
που ὅτι τῷ ὄλῳ καὶ παντὶ διοίσει ἡμμένος τε γεωμετρίας
καὶ μή.

Τῷ παντὶ μέντοι νῆ Δί', ἔφη.

Δεύτερον δὴ τοῦτο τιθῶμεν μάθημα τοῖς νέοις; 10

Τιθῶμεν, ἔφη.

Τί δέ; τρίτον θῶμεν ἀστρονομίαν; ἢ οὐ δοκεῖ; d

Ἔμοι γοῦν, ἔφη· τὸ γὰρ περὶ ὥρας εὐαισθητοτέρως ἔχειν
καὶ μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν οὐ μόνον γεωργίᾳ οὐδὲ ναυτιλίᾳ
προσῆκει, ἀλλὰ καὶ στρατηγίᾳ οὐχ ἥττον.

Ἴδὺς εἶ, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι ζοικας δεδιότι τοὺς πολλοὺς, μὴ 5
δουκῆς ἄχρηστα μαθήματα προστάττει. τὸ δ' ἔστω οὐ
πάνυ φαῦλον ἀλλὰ χαλεπὸν πιστεῦσαι ὅτι ἐν τούτοις τοῖς
μαθήμασιν ἐκάστου ὄργανόν τι ψυχῆς ἐκκαθαίρεται τε καὶ

b 5 τι Λ D: om. F   b 7 εὐνομολόγητον F D et in marg. γρ. Λ:
εὐ διομολογητέον Λ: fort. εὐδιομολόγητον Schneider   b 9 ὄλκον
. . . ψυχῆς Λ D: ὄλκον . . . ψυχῆς F: ἔλκον . . . ψυχῆς al.   c 2 καλ-
λιπόλει Λ F D Theophrastus: καλῆ πόλει d   σοι Λ D: σου F   ἀφ-
έξονται O: ἀφέζονται Λ F D   c 6 καὶ πρὸς Λ F: πρὸς D   c 7 τε
Λ F: τε καὶ D

e ἀναζωπυρεῖται ἀπολλύμενον καὶ τυφλούμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων, κρεῖττον ὄν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων· μόνῳ γὰρ αὐτῷ ἀλήθεια ὀράται. οἷς μὲν οὖν ταῦτα συνδοκεῖ ἀμηχάνως ὡς εὖ δόξεις λέγειν, ὅσοι δὲ τούτου μηδαμῆ
 5 ἤσθημένοι εἰσὶν εἰκότως ἠγήσονται σε λέγειν οὐδέν· ἄλλην γὰρ ἀπ' αὐτῶν οὐχ ὀρώσω ἀξίαν λόγου ὠφελίαν. σκόπει
 528 οὖν αὐτόθεν πρὸς ποτέρους διαλέγῃ· ἢ οὐδὲ πρὸς ἑτέρους, ἀλλὰ σαυτοῦ ἕνεκα τὸ μέγιστον ποιῆ τοὺς λόγους, φθοιοῖς μὴν οὐδ' ἂν ἄλλῳ, εἴ τίς τι δύναιτο ἀπ' αὐτῶν ὄνασθαι.

Οὕτως, ἔφη, αἰροῦμαι, ἔμαυτοῦ ἕνεκα τὸ πλείστον λέγειν
 5 τε καὶ ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνεσθαι.

*Αναγε τοῖνον, ἦν δ' ἐγώ, εἰς τοῦπίσω· νυνδὴ γὰρ οὐκ ὀρθῶς τὸ ἐξῆς ἐλάβομεν τῇ γεωμετρίας.

Πῶς λαβόντες; ἔφη.

Μετὰ ἐπίπεδον, ἦν δ' ἐγώ, ἐν περιφορᾷ ὄν ἤδη στερεὸν
 b λαβόντες, πρὶν αὐτὸ καθ' αὐτὸ λαβεῖν· ὀρθῶς δὲ ἔχει ἐξῆς μετὰ δευτέραν αὐξην τρίτην λαμβάνειν. ἔστι δέ που τοῦτο περὶ τὴν τῶν κύβων αὐξην καὶ τὸ βάθους μετέχον.

*Ἔστι γάρ, ἔφη· ἀλλὰ ταῦτά γε, ὦ Σώκρατες, δοκεῖ οὕτω
 5 ἠρῆσθαι.

Διτὰ γάρ, ἦν δ' ἐγώ, τὰ αἷτια· ὅτι τε σὺδεμία πόλις ἐντίμως αὐτὰ ἔχει, ἀσθενῶς ζητεῖται χαλεπὰ ὄντα, ἐπιστάτου τε δέονται οἱ ζητοῦντες, ἄνευ οὗ οὐκ ἂν εὗροιεν, ὄν πρῶτον μὲν γενέσθαι χαλεπόν, ἔπειτα καὶ γενομένου, ὡς νῦν ἔχει,
 c οὐκ ἂν πείθοντο οἱ περὶ ταῦτα ζητητικοὶ μεγαλοφρονούμενοι. εἰ δὲ πόλις ὅλη συνεπιστατοῖ ἐντίμως ἄγουσα αὐτά, οὗτοί τε ἂν πείθοντο καὶ συνεχῶς τε ἂν καὶ ἐντόνως ζητούμενα ἐκφανῆ γένοιτο ὅπῃ ἔχει· ἐπεὶ καὶ νῦν ὑπὸ τῶν πολλῶν

ε 5 εἰσὶν om. Iamblichus   ε 7 οὐδὲ πρὸς ἑτέρους ci. Cobet: οὐ
 πρὸς οὐδετέρους A D: πρὸς οὐδετέρους F   α 4 οὕτως A D: οὕτω
 γ' F   b 2 τοῦτο A D: om. F   b 4 δοκεῖ οὕτω A D: οὕτω
 δοκεῖ F   b 8 τε A²FD: om. A   ἄνευ οὗ A D: οὗ ἄνευ F
 c 1 οὐκ ἂν . . . μεγαλοφρονούμενοι in marg. A: om. A   μεγαλοφρονού-
 μενοι] μεγαλαυχούμενοι ci. Cobet   c 3 ἐντόνως A D: εὐτόνως F
 c 4 ὑπὸ A D: ὑπὸ μὲν F

ἀτιμαζόμενα καὶ κολουόμενα, ὑπὸ δὲ τῶν ζητούντων λόγον 5
οὐκ ἐχόντων καθ' ὅτι χρήσιμα, ὅμως πρὸς ἅπαντα ταῦτα
βία ὑπὸ χάριτος αὐξάνεται, καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν αὐτὰ
φανῆναι.

Καὶ μὲν δὴ, ἔφη, τό γε ἐπίχαρι καὶ διαφερόντως ἔχει. d
ἀλλὰ μοι σαφέστερον εἰπέ ἅ νυνδὴ ἔλεγες. τὴν μὲν γὰρ
που τοῦ ἐπιπέδου πραγματείαν γεωμετρίαν ἐτίθεις.

Ναί, ἦν δ' ἐγώ.

Εἰτά γ', ἔφη, τὸ μὲν πρῶτον ἀστρονομίαν μετὰ ταύτην, 5
ὑστερον δ' ἀνεχώρησας.

Σπεύδων γάρ, ἔφην, ταχὺ πάντα διεξελεῖν μᾶλλον
βραδύνω· ἐξῆς γὰρ οὐσαν τὴν βάθους αὐξῆς μέθοδον, ὅτι
τῇ ζητήσει γελοιῶς ἔχει, ὑπερβὰς αὐτὴν μετὰ γεωμετρίαν
ἀστρονομίαν ἔλεγον, φορὰν οὐσαν βάθους. e

Ὅρθῶς, ἔφη, λέγεις.

Ἐτάρτον τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, τιθῶμεν μάθημα ἀστρονομίαν,
ὡς ὑπαρχούσης τῆς νῦν παραλειπομένης, ἐὰν αὐτὴν πόλις
μετῆ. 5

Εἰκόσ, ἦ δ' ὅς. καὶ ὅ γε νυνδὴ μοι, ὦ Σώκρατες, ἐπέπληξας
περὶ ἀστρονομίας ὡς φορτικῶς ἐπαινοῦντι, ἵνῃ ἢ σὺ μετέρχη
ἐπαινώ· παντὶ γὰρ μοι δοκεῖ δῆλον ὅτι αὕτη γε ἀναγκάζει 529
ψυχὴν εἰς τὸ ἄνω ὄραν καὶ ἀπὸ τῶν ἐνθένδε ἐκεῖσε ἄγει.

Ἴσως, ἦν δ' ἐγώ, παντὶ δῆλον πλὴν ἐμοί· ἐμοὶ γὰρ οὐ
δοκεῖ οὕτως.

Ἄλλὰ πῶς; ἔφη. 5

Ὡς μὲν ἵνῃ αὐτὴν μεταχειρίζοιται οἱ εἰς φιλοσοφίαν
ἀνάγοντες, πάνυ ποιεῖν κάτω βλέπειν.

Πῶς, ἔφη, λέγεις;

Οὐκ ἀγεννῶς μοι δοκεῖς, ἦν δ' ἐγώ, τὴν περὶ τὰ ἄνω
μάθησιν λαμβάνειν παρὰ σιαυτῷ ἢ ἐστὶ· κωδυνεύεις γὰρ 10
καὶ εἴ τις ἐν ὀροφῇ ποικίλματα θεώμενος ἀνακύπτωι κατα- b

ο 5 κολουόμενα Λ D : κωλυόμενα F δὲ eccl. Madvig d 5 μετὰ
ταύτην Λ : μετ' αὐτήν D : μετὰ ταῦτα τὴν F α 10 η F : η Λ : η
Λ' D

μανθάνοι τι, ἡγείσθαι ἂν αὐτὸν νοήσει ἀλλ' οὐκ ὄμμασι
θεωρεῖν. ἴσως οὖν καλῶς ἡγή, ἐγὼ δ' εὐθητικῶς. ἐγὼ γὰρ
αὐτὸ οὐ δύναμαι ἄλλο τι νομίσει ἄνω ποιῶν ψυχὴν βλέπειν
5 μάθημα ἢ ἐκεῖνο ὃ ἂν περὶ τὸ ὄν τε ἢ καὶ τὸ ἀόρατον, ἐάν
τέ τις ἄνω κεχηνῶς ἢ κάτω συμμεμικῶς τῶν αἰσθητῶν τι
ἐπιχειρήσει μανθάνειν, οὔτε μαθεῖν ἂν ποτέ φημι αὐτόν—ἐπι-
c στήμην γὰρ οὐδὲν ἔχειν τῶν τοιούτων—οὔτε ἄνω ἀλλὰ κάτω
αὐτοῦ βλέπειν τὴν ψυχὴν, κὰν ἐξ ὑπτίας νέων ἐν γῆ ἢ ἐν
θαλάττῃ μανθάνῃ.

Δίκην, ἔφη, ἔχω· ὀρθῶς γάρ μοι ἐπέπληξας. ἀλλὰ πῶς δὴ
5 ἔλεγες δεῖν ἀστρονομίαν μανθάνειν παρὰ ἃ νῦν μανθάνουσιν,
εἰ μέλλοιεν ὠφελίμως πρὸς ἃ λέγομεν μαθήσεσθαι;

ᾠδε, ἦν δ' ἐγώ. ταῦτα μὲν τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ποικίλματα,
ἐπεὶπερ ἐν ὄρατῷ πεποικίλται, κάλλιστα μὲν ἡγεῖσθαι καὶ
d ἀκριβέστατα τῶν τοιούτων ἔχειν, τῶν δὲ ἀληθινῶν πολὺ
ἐνδεῖν, ἅς τὸ ὄν τάχος καὶ ἡ οὔσα βραδυτῆς ἐν τῷ ἀληθινῷ
ἀριθμῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἀληθέσι σχήμασι φορὰς τε πρὸς
ἄλληλα φέρεται καὶ τὰ ἐνόητα φέρει, ἃ δὴ λόγῳ μὲν καὶ
5 διανοίᾳ ληπτὰ, ὄψει δ' οὐ· ἢ σὺ οἶει;

Οὐδαμῶς γε, ἔφη.

Οὐκοῦν, εἶπον, τῇ περὶ τὸν οὐρανὸν ποικιλίᾳ παραδείγμασι
χρηστέον τῆς πρὸς ἐκεῖνα μαθήσεως ἕνεκα, ὁμοίως ὥσπερ ἂν
e εἰ τις ἐντύχοι ὑπὸ Δαιδάλου ἢ τινος ἄλλου δημιουργοῦ ἢ
γραφέως διαφερόντως γεγραμμένους καὶ ἐκπεπονημένους δια-
γράμμασιν. ἡγήσαιο γὰρ ἂν πού τις ἔμπειρος γεωμετρίας,
ιδὼν τὰ τοιαῦτα, κάλλιστα μὲν ἔχειν ἀπεργασίᾳ, γελοῖον μὴν
5 ἐπισκοπεῖν αὐτὰ σπουδῇ ὡς τὴν ἀλήθειαν ἐν αὐτοῖς ληψόμενον
530 ἴσων ἢ διπλασίων ἢ ἄλλης τινὸς συμμετρίας.

b2 νοήσει FD: νοήσειν A   b4 ποιῶν] ποιεῖν ci. Heindorf
b5 ἐάν τέ AD: ἐάν δέ F   b6 ἢ FD: ἢ A   τι AF: om. D
b7 ποτε AD: om. F   c1 ἔχειν AD: ἔχει F   ἀλλὰ AD: οὔτε F
c2 νέων FD (νεῖν δ' ἐξ ὑπτίας . . . Ἀριστοφάνης εἶπε καὶ Πλάτων
Pollux): μὲν AM   c6 λέγομεν AD: λέγοιμεν F   d6 γε
F: om. AD   d8 πρὸς] fort. περὶ   e2 διαφερόντως A² FD:
διαφέροντος A   e4 ἀπεργασία AD· ἀπεργασίαν F   e5 αὐτὰ
FD: ταῦτα A   ὡς AF: πρὸς D

Τί δ' οὐ μέλλει γελοῖον εἶναι; ἔφη.

Τῷ ὄντι δὴ ἀστρονομικόν, ἦν δ' ἐγώ, ὄντα οὐκ οἶε ταῦτόν
 πείσεσθαι εἰς τὰς τῶν ἀστρων φοράς ἀποβλέποντα; νομιεῖν
 μὲν ὡς οἶόν τε κάλλιστα τὰ τοιαῦτα ἔργα συστήσασθαι, οὕτω 5
 συνεστάναι τῷ τοῦ οὐρανοῦ δημιουργῷ αὐτόν τε καὶ τὰ ἐν
 αὐτῷ· τὴν δὲ νυκτὸς πρὸς ἡμέραν συμμετρίαν καὶ τούτων
 πρὸς μῆνα καὶ μηνὸς πρὸς ἐνιαυτόν καὶ τῶν ἄλλων ἀστρων
 πρὸς τε ταῦτα καὶ πρὸς ἄλληλα, οὐκ ἄτοπον, οἶε, ἡγήσεται b
 τὸν νομίζοντα γίνεσθαι τε ταῦτα ἀεὶ ὡσαύτως καὶ οὐδαμῇ
 οὐδὲν παραλλάττειν, σῶμά τε ἔχοντα καὶ ὑρώμενα, καὶ ζητεῖν
 παντὶ τρόπῳ τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν λαβεῖν;

Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ, ἔφη, σοῦ νῦν ἀκούοντι. 5

Προβλήμασιν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, χρώμενοι ὥσπερ γεωμετρίαν
 οὕτω καὶ ἀστρονομίαν μέτιμεν, τὰ δ' ἐν τῷ οὐρανῷ ἐάσομεν,
 εἰ μέλλομεν ὄντως ἀστρονομίας μεταλαμβάνοντες χρήσιμον
 τὸ φύσει φρόνιμον ἐν τῇ ψυχῇ ἐξ ἀχρήστου ποιήσειν. c

Ἴη πολλαπλάσιον, ἔφη, τὸ ἔργον ἢ ὡς νῦν ἀστρονομεῖται
 προστάττεις.

Οἶμαι δέ γε, εἶπον, καὶ τᾶλλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον
 προστάξειν ἡμᾶς, ἐάν τι ἡμῶν ὡς νομοθετῶν ὄφελος ἦ. ἀλλὰ 5
 γάρ τι ἔχεις ὑπομνήσαι τῶν προσηκόντων μαθημάτων;

Οὐκ ἔχω, ἔφη, νῦν γ' οὕτωςί.

Οὐ μὴν ἐν, ἀλλὰ πλείω, ἦν δ' ἐγώ, εἶδη παρέχεται ἡ φορά,
 ὡς ἐγῶμαι. τὰ μὲν οὖν πάντα ἴσως ὅστις σοφὸς ἔξει εἰπεῖν· d
 ἃ δὲ καὶ ἡμῖν προφανῆ, δύο.

Ποῖα δὴ;

Πρὸς τούτῳ, ἦν δ' ἐγώ, ἀντίστροφον αὐτοῦ.

Τὸ ποῖον; 5

Κινδυνεύει, ἔφην, ὡς πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα πέπηγειν,
 ὡς πρὸς ἐναρμόνιον φοράν ὦτα παγήναι, καὶ αὐταὶ ἀλλήλων
 ἀδελφαὶ τινες αἱ ἐπιστῆμαι εἶναι, ὡς οἷ τε Πυθαγόρειοι

a b τε Λ D: om. F   b3 σῶμα Λ D: τὰ σώματα F   c1 ἐξ
 ἀχρήστου Λ' D: πρὸς ἀχρήστου F: ἐξ ἀρχῆς του Λ   c6 γάρ τι F:
 γάρ τί Λ D   d7 ὡς Λ D: οὕτως F

φασι καὶ ἡμεῖς, ὦ Γλαύκων, συγχωροῦμεν. ἢ πῶς ποι-
10 οῦμεν;

Οὕτως, ἔφη.

e Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, ἐπειδὴ πολὺ τὸ ἔργον, ἐκείνων πεισό-
μεθα πῶς λέγουσι περὶ αὐτῶν καὶ εἴ τι ἄλλο πρὸς τούτοις·
ἡμεῖς δὲ παρὰ πάντα ταῦτα φυλάξομεν τὸ ἡμέτερον.

Ποῖον;

5 Μὴ ποτ' αὐτῶν τι ἀτελὲς ἐπιχειρῶσιw ἡμῖν μαυθάνειw οὗς
θρέψομεν, καὶ οὐκ ἐξῆκον ἐκείσε ἀεί, οἱ πάντα δεῖ ἀφήκειw,
οἶον ἄρτι περὶ τῆς ἀστρονομίας ἐλέγομεν. ἢ οὐκ οἶσθ' ὅτι
531 καὶ περὶ ἁρμονίας ἕτερον τοιοῦτον ποιούσι; τὰς γὰρ ἀκου-
μένας αὖ συμφωνίας καὶ φθόγγους ἀλλήλοις ἀναμετροῦντες
ἀνήνυτα, ὥσπερ οἱ ἀστρονόμοι, πονοῦσιw.

Νῆ τοὺς θεοὺς, ἔφη, καὶ γελοῖως γε, πυκνώματ' ἄττα
5 ὀνομάζοντες καὶ παραβάλλοντες τὰ ὦτα, οἶον ἐκ γειτόνων
φωνὴν θηρεύομενοι, οἱ μὲν φασιw ἔτι κατακούειw ἐν μέσῳ
τινὰ ἡχὴν καὶ σμικρότατον εἶναι τοῦτο διάστημα, ὃ μετρητέον,
οἱ δὲ ἀμφισβητοῦντες ὡς ὅμοιον ἤδη φθεγγομένων, ἀμφότεροι
b ὦτα τοῦ νυῦ προστησάμενοι.

Σὺ μὲν, ἦν δ' ἐγώ, τοὺς χρηστοὺς λέγεις τοὺς ταῖς χορδαῖς
πράγματα παρέχοντας καὶ βασανίζοντας, ἐπὶ τῶν κολλόπων
στρεβλοῦντας· ἵνα δὲ μὴ μακροτέρα ἢ εἰκὼν γίγνηται
5 πλήκτρῳ τε πληγῶν γιγνομένων καὶ κατηγορίας πέρι καὶ
ἐξαρνήσεως καὶ ἀλαζονείας χορδῶν, παύομαι τῆς εἰκόνοσ
καὶ οὐ φημι τούτους λέγειw, ἀλλ' ἐκείνους οὗς ἔφαμεν νυνδῆ
περὶ ἁρμονίας ἐρήσεσθαι. ταῦτὸν γὰρ ποιούσι τοῖς ἐν τῇ
c ἀστρονομίᾳ· τοὺς γὰρ ἐν ταύταις ταῖς συμφωνίαις ταῖς

d 9 ποιούμεν AD: ποιῶμεν F e 3 πάντα ταῦτα AF: ταῦτα
πάντα D e 6 πάντα δεῖ ἀφήκειw AFD: πάντας δεῖ ἀνήκειw
Eusebius a 3 ἀνήνυτα AD Theo Eusebius: ἀνόνητα F πονοῦσι
AFD Theo: ποιούσι Eusebius a 6 ἔτι AD: om. F a 8 ἀμ-
φισβητοῦντες] ἀμφισβητοῦσιν Theo φθεγγομένων AFD: φθεγγό-
μενον A² M ἀμφότερα Eusebius b 3 κολλόπων AFD schol.
Eusebius: κολλάβων Theo Timaeus b 4 καὶ στρεβλοῦντας
Eusebius b 7 ἔφαμεν AD: φαμέν F b 8 ἐρήσεσθαι]
εἰρήσθαι Eusebius

ἀκουόμεναι ἀριθμούς ζητοῦσιν, ἀλλ' οὐκ εἰς προβλήματα
ἀνίασιν, ἐπισκοπεῖν τίνες σύμφωνοι ἀριθμοὶ καὶ τίνες οὐ,
καὶ διὰ τί ἑκάτεροι.

Δαιμόνιον γάρ, ἔφη, πρᾶγμα λέγεις. 5

Χρήσιμον μὲν οὖν, ἦν δ' ἐγώ, πρὸς τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ
ἀγαθοῦ ζήτησιν, ἄλλως δὲ μεταδιωκόμενον ἄχρηστον.

Εἰκός γ', ἔφη.

Οἶμαι δὲ γε, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἡ τούτων πάντων ὧν διεληλύ-
θαμεν μέθοδος εἶναι μὲν ἐπὶ τὴν ἀλλήλων κοινωनीαν ἀφίκηται d
καὶ συγγένειαν, καὶ συλλογισθῆ ταῦτα ἢ ἐστὶν ἀλλήλοις
οἰκεία, φέρειν τι αὐτῶν εἰς ἃ βουλόμεθα τὴν πραγματείαν
καὶ οὐκ ἀνόνητα πονεῖσθαι, εἰ δὲ μή, ἀνόνητα.

Καὶ ἐγώ, ἔφη, οὕτω μαυτεύομαι. ἀλλὰ πάμπολυ ἔργον 5
λέγεις, ὦ Σώκρατες.

Τοῦ προοιμίου, ἦν δ' ἐγώ, ἡ τίως λέγεις; ἡ οὐκ ἴσμεν ὅτι
πάντα ταῦτα προοιμίά ἐστὶν αὐτοῦ τοῦ νόμου ὃν δεῖ μαθεῖν;
οὐ γάρ που δοκοῦσι γέ σοι οἱ ταῦτα δεινοὶ διαλεκτικοὶ
εἶναι. c

Οὐ μὰ τὸν Δί', ἔφη, εἰ μὴ μάλα γέ τινες ὀλίγοι ὧν ἐγὼ
ἐντετύχηκα.

Ἄλλὰ δὴ, εἶπον, μὴ δυνατοὶ οἷτινες δοῦναί τε καὶ ἀποδέ-
ξασθαι λόγον εἴσεσθαι ποτέ τι ὧν φαμεν δεῖν εἰδέναι; 5

Οὐδ' αὖ, ἔφη, τοῦτό γε.

Οὐκοῦν, εἶπον, ὦ Γλαύκω, οὗτος ἤδη αὐτός ἐστιν ὁ νόμος 532
ὃν τὸ διαλέγεσθαι περαίνει; ὃν καὶ οἷτα νοητὸν μιμοῖτ' ἂν
ἢ τῆς ὕψεως δύναμις, ἦν ἐλέγομεν πρὸς αὐτὰ ἤδη τὰ ζῶα
ἐπιχειρεῖν ἀποβλέπειν καὶ πρὸς αὐτὰ (τὰ) ἄστρα τε καὶ
τελευταίου δὴ πρὸς αὐτὸν τὸν ἥλιον. οὕτω καὶ ὅταν τις τῷ 5
διαλέγεσθαι ἐπιχειρῆ ἄνευ πασῶν τῶν αἰσθήσεων διὰ τοῦ

ε3 ἀνίασιν Λ³FD: ἀνιᾶσιν Λ Eusebius d9 του ΛFD:
πω Μ 04 ἀλλὰ δὴ F: ἀλλὰ ἤδη Λ DM μὴ δυνατοὶ
οἷτινες scripsi: οἱ μὴ δυνατοὶ τινες ὄντες Λ: μὴ δυνατοὶ τινες ὄντες
Λ³FD Μ α2 περαίνει F: παραινέ Λ DM α4 τὰ add.
Baiter

λόγου ἐπ' αὐτὸ ὃ ἔστιν ἕκαστον ὄρμᾶν, καὶ μὴ ἀποστῆ πρὶν
 b ἂν αὐτὸ ὃ ἔστιν ἀγαθὸν αὐτῇ νοήσει λάβῃ, ἐπ' αὐτῷ γίγνεται
 τῷ τοῦ νοητοῦ τέλει, ὥσπερ ἐκεῖνος τότε ἐπὶ τῷ τοῦ ὄρατοῦ.

Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη.

Τί οὖν; οὐ διαλεκτικὴν ταύτην τὴν πορείαν καλεῖς;

5 Τί μὴν;

ἼΗ δέ γε, ἦν δ' ἐγώ, λύσις τε ἀπὸ τῶν δεσμῶν καὶ
 μεταστροφὴ ἀπὸ τῶν σκιῶν ἐπὶ τὰ εἶδωλα καὶ τὸ φῶς καὶ ἐκ
 τοῦ καταγείου εἰς τὸν ἥλιον ἐπάνοδος, καὶ ἐκεῖ πρὸς μὲν
 τὰ ζῳᾶ τε καὶ φυτὰ καὶ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ἔτι ἀδυναμία
 c βλέπειν, πρὸς δὲ τὰ ἐν ὕδασι φαντάσματα θεία καὶ σκιὰς
 τῶν ὄντων, ἀλλ' οὐκ εἰδώλων σκιὰς δι' ἐτέρου τοιούτου φωτὸς
 ὡς πρὸς ἥλιον κρῖνειν ἀποσκιαζομένας—πᾶσα αὕτη ἡ πρα-
 γματεία τῶν τεχνῶν ἃς διήλθομεν ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν
 5 καὶ ἐπαναγωγὴν τοῦ βελτίστου ἐν ψυχῇ πρὸς τὴν τοῦ
 ἀρίστου ἐν τοῖς οὖσι θέαν, ὥσπερ τότε τοῦ σαφεστάτου ἐν
 σώματι πρὸς τὴν τοῦ φανοτάτου ἐν τῷ σωματοειδεῖ τε καὶ
 d ὄρατῷ τόπω.

Ἐγὼ μὲν, ἔφη, ἀποδέχομαι οὕτω. καίτοι παντάπασι γέ
 μοι δοκεῖ χαλεπὰ μὲν ἀποδέχεσθαι εἶναι, ἄλλον δ' αὖ τρόπον
 χαλεπὰ μὴ ἀποδέχεσθαι. ὅμως δέ—οὐ γὰρ ἐν τῷ νῦν
 5 παρόντι μόνον ἀκουστέα, ἀλλὰ καὶ αὐθις πολλάκις ἐπανιτέον
 —ταῦτα θέντες ἔχειν ὡς νῦν λέγεται, ἐπ' αὐτὸν δὴ τὸν νόμον
 ἴωμεν, καὶ διέλθωμεν οὕτως ὥσπερ τὸ προοίμιον διήλθομεν.
 λέγε οὖν τίς ὁ τρόπος τῆς τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμεως, καὶ
 e κατὰ ποῖα δὴ εἶδη διέστηκεν, καὶ τίνες αὖ ὁδοί· αὗται γὰρ ἂν
 ἦδη, ὡς ἔοικεν, αἱ πρὸς αὐτὸ ἄγουσαι εἶεν, οἱ ἀφικομένῃ
 ὥσπερ ὁδοῦ ἀνάπαυλα ἂν εἶη καὶ τέλος τῆς πορείας.

a 7 ἕκαστον FD: om. A M ὄρμᾶν Clemens: ὄρμᾶ A F D M
 b 1 λάβῃ A D M: λάβῃ τότε δὴ F b 2 posterius τοῦ A² F D M:
 om. A b 9 ἔτι ἀδυναμία Iamblichus: ἐπ' ἀδυναμία A D M:
 ἀδυναμία F c 6 τότε] τὸ Iamblichus c 7 σώματι A D:
 σώμασι F d 1 ὄρατῷ] ἀοράτῳ Iamblichus d 7 διέλθωμεν
 F M: ἔλθωμεν A D οὕτως A D M: om. F e 1 δὴ εἶδη A D M:
 εἶδη δὴ F a δ A F D M: αἱ al.

Οὐκέτ', ἦν δ' ἐγώ, ὦ φίλε Γλαύκων, οἷός τ' ἔση ἀκολου- 533
 θεῖν—ἐπεὶ τό γ' ἐμὸν οὐδὲν ἂν προθυμίας ἀπολίποι—οὐδ'
 εἰκόνα ἂν ἔτι οὐ λέγομεν ἴδοις, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀληθές, ὃ γε
 δῆ μοι φαίνεται—εἰ δ' οὕτως ἢ μή, οὐκέτ' ἄξιον τοῦτο δισχυ-
 ρίζεσθαι· ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ τοιοῦτόν τι ἰδεῖν, ἰσχυριστέον. 5
 ἢ γάρ;

Τί μήν;

Οὐκοῦν καὶ ὅτι ἢ τοῦ διαλέγεσθαι δύναμις μόνη ἂν
 φήνειεν ἐμπείρω ὄντι ὧν ἰνυδῆ διήλθομεν, ἄλλη δὲ οὐδαμῆ
 δυνατόν; 10

Καὶ τοῦτ', ἔφη, ἄξιον δισχυρίζεσθαι.

Τόδε γοῦν, ἦν δ' ἐγώ, οὐδεὶς ἡμῖν ἀμφισβητήσει λέγουσιν, b
 ὡς αὐτοῦ γε ἐκάστου πέρι ὃ ἔστιν ἕκαστου ἄλλη τις ἐπι-
 χειρεῖ μέθοδος ὁδῶ περι παντὸς λαμβάνειν. ἀλλ' αἱ μὲν
 ἄλλαι πᾶσαι τέχναι ἢ πρὸς δόξας ἀνθρώπων καὶ ἐπιθυμίας
 εἰσὶν ἢ πρὸς γενέσεις τε καὶ συνθέσεις, ἢ πρὸς θεραπείαν τῶν 5
 φνομένων τε καὶ συντιθεμένων ἀπασαι τετράφαται· αἱ δὲ
 λοιπαί, ἃς τοῦ ὄντος τι ἔφαμεν ἐπιλαμβάνεσθαι, γεωμετρίας
 τε καὶ τὰς ταύτη ἐπομένας, ὁρῶμεν ὡς ὄνειρώττουσι μὲν
 περι τὸ ὄν, ἔπαρ δὲ ἀδύνατον αὐταῖς ἰδεῖν, ἕως ἂν ὑποθέσει c
 χρώμεναι ταύτας ἀκινήτους ἐῷσι, μὴ δυνάμεναι λόγον διδόναι
 αὐτῶν. ἢ γὰρ ἀρχὴ μὲν ὃ μὴ οἶδε, τελευτὴ δὲ καὶ τὰ
 μεταξὺ ἐξ οὐ μὴ οἶδεν συμπέπλεκται, τίς μηχανὴ τὴν τοιαύτην
 ὁμολογίαν ποτὲ ἐπιστήμην γενέσθαι; 5

Οὐδεμία, ἢ δ' ὅς.

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, ἡ διαλεκτικὴ μέθοδος μόνη ταύτη
 πορεύεται, τὰς ὑποθέσεις ἀναιροῦσα, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν
 ἵνα βεβαιώσῃται, καὶ τῷ ὄντι ἐν βορβόρῳ βαρβαρικῷ τιμῇ d

α 1 [σρ] εἰ F   α 2 ἀπολίποι Λ D : ἀπολείποι Λ³ F   α 4 μοι Λ M :
 ἐμοί F D   εἰ δ' οὕτως] ἰδόντος rg. D   α 5 μὲν δὲ Λ F D M : δεῖ μὲν
 scr. recc.   ἰδεῖν Λ F M d : om. D   α 9 οὐν δὲ Λ F M : οὐν D
 β 5 συνθέσεις ἢ Λ M : συνθέσεις ἢ καὶ F D   β 6 ἀπασαι] ἀπασα Λ
 β 7 γεωμετρίας Λ D M : γεωμετρίαν F   γ 8 ἀναιροῦσα Λ F D M
 Stobaeus : ἀνάγουσα Stobaei I¹   δ 1 καὶ om. Stobaeus

τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα κατορωρυγμένου ἠρέμα ἔλκει καὶ ἀνάγει
 ἄνω, συνερίθοις καὶ συμπεριαγωγοῖς χρωμένῃ αἷς διήλθομεν
 τέχναις· ὡς ἐπιστήμας μὲν πολλάκις προσείπομεν διὰ τὸ
 5 ἔθος, δέονται δὲ ὀνόματος ἄλλου, ἐναργεστέρου μὲν ἢ δόξης,
 ἀμυδροτέρου δὲ ἢ ἐπιστήμης—διάνοιαν δὲ αὐτὴν ἔν γε τῷ
 πρόσθεν που ὠρισάμεθα—ἔστι δ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐ περὶ
 e ὀνόματος ἀμφισβήτησις, οἷς τοσοῦτων πέρι σκέψις ὅσων
 ἡμῶν πρόκειται.

Οὐ γὰρ οὖν, ἔφη.

'Ἄλλ' ὃ ἂν μόνου δηλοῖ πως τὴν ἕξιν σαφηνεῖα λέγειν ἐν
 5 ψυχῇ (ἀρκέσει;
 Ναί.)

'Ἀρκέσει οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὥσπερ τὸ πρότερον, τὴν μὲν
 πρώτην μοῖραν ἐπιστήμην καλεῖν, δευτέραν δὲ διάνοιαν, τρί-
 534 τιν δὲ πίστιν καὶ εἰκασίαν τετάρτην· καὶ συναμφότερα μὲν
 ταῦτα δόξαν, συναμφότερα δ' ἐκεῖνα νόησι· καὶ δόξαν μὲν
 περὶ γένεσι, νόησι δὲ περὶ οὐσίαν· καὶ ὅτι οὐσία πρὸς
 γένεσι, νόησι πρὸς δόξαν, καὶ ὅτι νόησις πρὸς δόξαν, ἐπι-
 5 στήμην πρὸς πίστιν καὶ διάνοιαν πρὸς εἰκασίαν· τὴν δ' ἐφ'
 οἷς ταῦτα ἀναλογίαν καὶ διαίρεσιν διχῆ ἑκατέρου, δοξαστοῦ
 τε καὶ νοητοῦ, ἐῷμεν, ὧ Γλαύκων, ἵνα μὴ ἡμᾶς πολλαπλασιῶν
 λόγων ἐμπλήσῃ ἢ ὅσων οἱ παρεληλυθότες.

b 'Ἀλλὰ μὴν ἔμοιγ', ἔφη, τά γε ἄλλα, καθ' ὅσον δύναμαι
 ἐπεισθαι, συνδοκεῖ.

☞ Ἡ καὶ διαλεκτικὸν καλεῖς τὸν λόγον ἐκάστου λαμβάνοντα

d 3 συνερίθοις A F M Stobaeus: συνεριθμοῖς D d 5 ἐνεργεστέρου
 Stobaeus e 1 ἀμφισβήτησις A D M: ἢ ἀμφισβήτησις F τοσοῦ-
 των A F M: τοσοῦτον D ὅσων A F M: ὅσον D e 4 ἄλλ'
 δ A M: ἄλλο F D πως τὴν ἕξιν σαφηνεῖα scripsi: πρὸς τὴν ἕξιν
 σαφηνεῖα A F D M: τὴν ἕξιν πῶς ἔχει σαφηνεῖας ci. Bywater (et mox
 λέγειν cum A³) λέγειν F M: λέγει A D: λέγειν A³: δ λέγοι scr.
 Mon. e 5 ἀρκέσει; Ναί addidi e 7 ἀρκέσει scripsi: ἀρέσει
 A F D M οὖν F D: γοῦν A M a 1 μὲν . . . a 2 ξυναμφότερα
 A F M: om. D a 3 οὐσία A D M: οὐσίαν F a 4 ἐπιστήμην
 A D: καὶ ἐπιστήμην F: ἐπιστήμη A³ M a 8 ὅσων F: ὅσον
 A D M: ὅσοι ci. Madvig b 1 ἄλλα A F M: ἀλλὰ D b 3 καὶ
 A D M: om. F

τῆς οὐσίας; καὶ τὸν μὴ ἔχοντα, καθ' ὅσον ἂν μὴ ἔχη λόγον
αὐτῷ τε καὶ ἄλλῃ διδόναι, κατὰ τοσοῦτον νοῦν περὶ τούτου 5
οὐ φήσεις ἔχειν;

Πῶς γὰρ ἂν, ἢ δ' ὅς, φαίην;

Οὐκοῦν καὶ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ὡσαύτως· ὅς ἂν μὴ ἔχη
διορίσασθαι τῷ λόγῳ ἀπὸ τῶν ἄλλων πάντων ἀφελῶν τὴν
τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέαν, καὶ ὥσπερ ἐν μάχῃ διὰ πάντων ἐλέγχων c
διξιῶν, μὴ κατὰ δόξαν ἀλλὰ κατ' οὐσίαν προθυμούμενος
ἐλέγχειν, ἐν πᾶσι τούτοις ἀπτῶτι τῷ λόγῳ διαπορευῆται,
οὔτε αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν φήσεις εἰδέναι τὸν οὕτως ἔχοντα οὔτε
ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν, ἀλλ' εἴ πη εἰδώλου τιτὸς ἐφάπτεται, 5
δόξῃ, οὐκ ἐπιστήμῃ ἐφάπτεσθαι, καὶ τὸν νῦν βίον ὕνειρο-
πολοῦντα καὶ ὑπνώττουτα, πρὶν ἐνθάδ' ἐξεργέσθαι, εἰς Ἄιδου
πρότερον ἀφικόμενον τελῶς ἐπικαταδαρθεῖν; // d

Νῆ τὸν Δία, ἢ δ' ὅς, σφόδρα γε πάντα ταῦτα φήσω.

Ἄλλὰ μὴν τοὺς γε σαυτοῦ παῖδας, οὓς τῷ λόγῳ τρέφεις
τε καὶ παιδεύεις, εἴ ποτε ἔργῳ τρέφοις, οὐκ ἂν ἐάσεις, ὡς
ἐγώ μαι, ἀλόγους οὕτας ὥσπερ γραμμάς, ἔρχοντας ἐν τῇ 5
πόλει κυρίους τῶν μεγίστων εἶναι.

Οὐ γὰρ οὖν, ἔφη.

Νομοθετήσεις δὴ αὐτοῖς ταύτης μάλιστα τῆς παιδείας
ἀντιλαμβάνεσθαι, ἐξ ἧς ἐρωτῶν τε καὶ ἀποκρίνεσθαι ἐπι-
στημονέστατα οἷός τ' ἔσονται; 10

Νομοθετήσω, ἔφη, μετὰ γε σοῦ. c

Ἄρ' οὖν δοκεῖ σοι, ἔφη ἐγώ, ὥσπερ θριγκὸς τοῖς μαθή-
μασι ἢ διαλεκτικῇ ἡμῖν ἐπάνω κεῖσθαι, καὶ οὐκέτ' ἄλλο
τούτου μάθημα ἀνωτέρω ὀρθῶς ἂν ἐπιτίθεσθαι, ἀλλ' ἔχειν
ἤδη τέλος τὰ τῶν μαθημάτων; 535

b₄ ἔχη Λ F M: ἔχει D   b₉ πάντων Λ D M: ἀπάντων Stobaeus:
om. F   c₄ αὐτὸ Λ D M Stobaeus: om. F   φήσεις Λ F D M:
φησι vel φήσει Stobaeus   c₅ εἰδώλου] αὐτοῦ εἰδώλου Stobaeus
d₁ ἐπικαταδαρθεῖν Stobaeus: ἐπικαταδαρθάνειν gr. Λ: ἐπικαταδαρθάνειν
Λ² F D M   d₂ πάντα ταῦτα Λ F: ταῦτα πάντα D M   d₈ ταύτης
Λ D M: om. F   c₂ θριγκὸς Λ M: θρίγκος D: θρίγγος F: τριγγχὸς
Simplicius   c₄ ἀνωτέρω μάθημα Stobaeus

Ἔμοιγ', ἔφη.

Διανομὴ τοίνυν, ἣν δ' ἐγώ, τὸ λοιπὸν σοι, τίσω ταῦτα τὰ μαθήματα δώσομεν καὶ τίνα τρόπον.

5 Δῆλον, ἔφη.

Μέμνησαι οὖν τὴν προτέραν ἐκλογὴν τῶν ἀρχόντων, οἷους ἐξελέξαμεν;

Πῶς γάρ, ἦ δ' ὅς, οὔ;

Τὰ μὲν ἄλλα τοίνυν, ἣν δ' ἐγώ, ἐκείνας τὰς φύσεις οἷου
10 δεῖν ἐκλεκτέας εἶναι· τοὺς τε γὰρ βεβαιοτάτους καὶ τοὺς
ἀνδρειοτάτους προαιρετέον, καὶ κατὰ δύναμιν τοὺς εὐειδεστά-
15 τούς· πρὸς δὲ τούτοις ζητητέον μὴ μόνου γενναίου τε καὶ
βλοσυροῦς τὰ ἦθη, ἀλλὰ καὶ ἃ τῆδε τῆ παιδείᾳ τῆς φύσεως
πρόσφορα ἐκτέον αὐτοῖς.

Ποῖα δὴ διαστέλλῃ;

5 Δριμύτητα, ὦ μακάριε, ἔφην, δεῖ αὐτοῖς πρὸς τὰ μαθή-
ματα ὑπάρχειν, καὶ μὴ χαλεπῶς μαυθάνειν. πολὺ γάρ τοι
μᾶλλον ἀποδελιῶσι ψυχαὶ ἐν ἰσχυροῖς μαθήμασιν ἢ ἐν
γυμνασίοις· οἰκειότερος γὰρ αὐταῖς ὁ πόνος, ἴδιος ἀλλ' οὐ
κοινὸς ὦν μετὰ τοῦ σώματος.

10 Ἄληθῆ, ἔφη.

15 Καὶ μνήμονα δὴ καὶ ἄρρατον καὶ πάντῃ φιλόπουνον ζητη-
τέον. ἦ τίνοι τρόπῳ οἶει τά τε τοῦ σώματος ἐβελήσειεν τιτὰ
διαπονεῖν καὶ τοσαύτην μάθησίν τε καὶ μελέτην ἐπιτελεῖν;

Οὐδένα, ἦ δ' ὅς, ἐὰν μὴ παντάπασί γ' ἦ εὐφυής.

5 Τὸ γοῦν νῦν ἀμάρτημα, ἣν δ' ἐγώ, καὶ ἡ ἀτιμία φιλοσο-
φία διὰ ταῦτα προσπέπτωκεν, ὃ καὶ πρότερον εἶπομεν, ὅτι
οὐ κατ' ἀξίαν αὐτῆς ἄπτονται· οὐ γὰρ νόθους ἔδει ἄπτεσθαι,
ἀλλὰ γνησίους.

Πῶς; ἔφη.

15 δ Πρῶτον μὲν, εἶπον, φιλοπονία οὐ χωλὸν δεῖ εἶναι τὸν

α 10 καὶ τοὺς ἀνδρειοτάτους A M: καὶ ἀνδρειοτάτους F: om. D
b 3 ἐκτέον A D M: ἐκτέα (sic) F   b 4 διαστέλλει A D M: om. F
b 7 αἱ ψυχαὶ Stobaeus   b 8 ὁ πόνος αὐταῖς Stobaeus   b 9 τοῦ
A D M Stobaeus: om. F   c 1 δὴ A F M: δὲ D   c 6 εἶπομεν
F D: εἶπον A M   d 1 φιλοπονία A F D Stobaeus: φιλοπονίας M d

ἀψόμενον, τὰ μὲν ἡμίσεα φιλόπονον ὄντα, τὰ δ' ἡμίσεα ἄπονον. ἔστι δὲ τοῦτο, ὅταν τις φιλογυμναστῆς μὲν καὶ φιλόθηρος ἢ καὶ πάντα τὰ διὰ τοῦ σώματος φιλοπονῆ, φιλο-
μαθῆς δὲ μὴ, μηδὲ φιλήκοος μηδὲ ζητητικός, ἀλλ' ἐν πᾶσι 5
τούτοις μισοπονῆ· χωλὸς δὲ καὶ ὁ τάναντία τούτου μεταβε-
βληκῶς τὴν φιλοπονίαν.

Ἄληθέστατα, ἔφη, λέγεις.

Οὐκοῦν καὶ πρὸς ἀλήθειαν, ἦν δ' ἐγώ, ταῦτόν τοῦτο ἀνά-
πηρον ψυχὴν θήσομεν, ἢ ἂν τὸ μὲν ἐκούσιον ψεῦδος μισῆ 6
καὶ χαλεπῶς φέρῃ αὐτὴ τε καὶ ἐτέρων ψευδομένων ὑπεραγα-
νακτῆ, τὸ δ' ἀκούσιον εὐκόλως προσδέχεται καὶ ἀμαθαίνουσά
που ἀλίσκομένη μὴ ἀγανακτῆ, ἀλλ' εὐχερῶς ὥσπερ θηρίον
ῥεῖον ἐν ἀμαθίᾳ μολύνηται; 5

Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη.

5

536

Καὶ πρὸς σωφροσύνην, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἀνδρείαν καὶ
μεγαλοπρέπειαν καὶ πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς μέρη οὐχ ἦκιστα
δεῖ φυλάττειν τὸν νόθον τε καὶ τὸν γνήσιον. ὅταν γάρ τις
μὴ ἐπίσθηται πάντῃ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν καὶ ιδιώτης καὶ 5
πόλις, λαυθάνουσι χωλοῖς τε καὶ νόθοις χρώμενοι πρὸς ὅτι
ἂν τύχῃσι τούτων, οἱ μὲν φίλοις, οἱ δὲ ἄρχουσι.

Καὶ μάλα, ἔφη, οὕτως ἔχει.

Ἴμῶν δὴ, ἦν δ' ἐγώ, πάντα τὰ τοιαῦτα διευλαβητέον·
ὥς ἂν μὲν ἀρτιμελεῖς τε καὶ ἀρτίφρονες ἐπὶ τοσαύτην 6
μάθησιν καὶ τοσαύτην ἀσκησιν κομίσαντες παιδεύωμεν, ἢ τε
δίκη ἡμῶν οὐ μέμψεται αὐτῆ, τὴν τε πόλιν καὶ πολιτείαν
σώσομεν, ἄλλοιους δὲ ἄγοιτες ἐπὶ ταῦτα τάναντία πάντα
καὶ πράξομεν καὶ φιλοσοφίας ἔτι πλείω γέλῳτα καταυτλή- 5
σομεν.

Ἀλσυχρὸν μεντὰν εἶη, ἦ δ' ὄς.

α 2 ἀψόμενον A D M: ἀψόμενον F Stobaeus ὄντα F: om. A D M
Stobaeus α 4 φιλομάχθηρος Stobaeus ἢ post α 3 μὲν Stobaeus
φιλοπονῆ] διαπονή Stobaeus α 5 πάντῃ F D: om. A M α 8 ἔφη
A F M: om. D β 4 ἄλλοιους A M Iamblichus: ἄλλοιους F: ἄλ-
λοῖσι D β 5 καὶ ante πράξομεν A D M: om. F Iamblichus φιλο-
σοφίας] φιλομαθείας Iamblichus (cf. 521 c, γ)

Πάνυ μὲν οὖν, εἶπον· γελοῖον δ' ἔγωγε καὶ ἐν τῷ παρόντι
(τι) ἕοικα παθεῖν.

10 Τὸ ποῖον; ἔφη.

c Ἐπελαθόμεν, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι ἐπαίζομεν, καὶ μᾶλλον
ἐντεινόμενος εἶπον. λέγων γὰρ ἅμα ἔβλεψα πρὸς φιλοσο-
φίαν, καὶ ἰδὼν προπεπηλακισμένην ἀναξίως ἀγανακτήσας
μοι δοκῶ καὶ ὡσπερ θυμωθεὶς τοῖς αἰτίοις σπουδαιότερον
5 εἰπεῖν ἂν εἶπον.

Οὐ μὰ τὸν Δί', ἔφη, οὐκουν ὡς γ' ἐμοὶ ἀκροατῆ.

Ἄλλ' ὡς ἐμοί, ἦν δ' ἐγώ, ῥήτορι. τὸδε δὲ μὴ ἐπιλαν-
θανώμεθα, ὅτι ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ ἐκλογῇ πρὸς βύτας ἐξελέ-
d γομεν, ἐν δὲ ταύτῃ οὐκ ἐγχωρήσει· Σόλωνι γὰρ οὐ πειστέον
ὡς γηράσκων τις πολλὰ δυνατὸς μαθάνειν, ἀλλ' ἦττον ἢ
τρέχειν, νέων δὲ πάντες οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πολλοὶ πόνοι.

Ἀνάγκη, ἔφη.

5 Τὰ μὲν τοίνυν λογισμῶν τε καὶ γεωμετριῶν καὶ πάσης
τῆς προπαιδείας, ἦν τῆς διαλεκτικῆς δεῖ προπαιδευθῆναι,
παισὶν οὖσι χρὴ προβάλλειν, οὐχ ὡς ἐπάναγκες μαθεῖν τὸ
σχῆμα τῆς διδαχῆς ποιουμένους.

Τί δῆ;

e "Ὅτι, ἦν δ' ἐγώ, οὐδὲν μάθημα μετὰ δουλείας τὸν ἐλεύ-
θερον χρὴ μαθάνειν. οἱ μὲν γὰρ τοῦ σώματος πόνοι βία
πονούμενοι χεῖρον οὐδὲν τὸ σῶμα ἀπεργάζονται, ψυχῆ δὲ
βίαιον οὐδὲν ἔμμονον μάθημα.

5 Ἀληθῆ, ἔφη.

Μὴ τοίνυν βία, εἶπον, ὦ ἄριστε, τοὺς παῖδας ἐν τοῖς
537 μαθήμασιν ἀλλὰ παίζοντας τρέφε, ἵνα καὶ μᾶλλον οἷός τ'
ἦς καθορᾶν ἐφ' ὃ ἕκαστος πέφυκεν.

Ἐχει δὲ λέγεις, ἔφη, λόγον.

Οὐκοῦν μνημονεύεις, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι καὶ εἰς τὸν πόλεμον
5 ἔφαμεν τοὺς παῖδας εἶναι ἀκτέον ἐπὶ τῶν ἵππων θεωρούς, καὶ

εάν που ἀσφαλὲς ἦ, προσακτέον ἐγγὺς καὶ γευστέον αἵματος, ὡσπερ τοὺς σκύλακας;

Μέμνημαι, ἔφη.

Ἐν πᾶσι δὴ τούτοις, ἦν δ' ἐγώ, τοῖς τε πόνοις καὶ μαθήμασι καὶ φόβοις ὃς ἂν ἐντρεχέστατος ἀεὶ φαίνεται, εἰς 10 ἀριθμὸν τινα ἐγκριτέον.

Ἐν τίνι, ἔφη, ἡλικία;

Ἡνίκα, ἦν δ' ἐγώ, τῶν ἀναγκαιῶν γυμνασίων μεθιένται· οὗτος γὰρ ὁ χρόνος, ἐάντε δύο ἐάντε τρία ἔτη γίνηται, ἀδύνατός τι ἄλλο πρᾶξαι· κόποι γὰρ καὶ ὕπνοι μαθήμασι πολέμιοι. καὶ ἅμα μία καὶ αὕτη τῶν βασάνων οὐκ ἐλαχίστη, 5 τίς ἕκαστος ἐν τοῖς γυμνασίοις φανέται.

Πῶς γὰρ οὐκ; ἔφη.

Μετὰ δὴ τοῖτον τὸν χρόνον, ἦν δ' ἐγώ, ἐκ τῶν εἰκοσιετῶν οἱ προκριθέντες τιμὰς τε μείζους τῶν ἄλλων οἴσονται, τὰ τε χύδην μαθήματα παισὶν ἐν τῇ παιδείᾳ γενόμενα τούτοις C συνακτέον εἰς σύννοψω οἰκειότητός τε ἀλλήλων τῶν μαθημάτων καὶ τῆς τοῦ ὄντος φύσεως.

Μόνη γοῦν, εἶπεν, ἡ τοιαύτη μάθησις βέβαιος, ἐν οἷς ἂν ἐγγένηται. 5

Καὶ μεγίστη γε, ἦν δ' ἐγώ, πείρα διαλεκτικῆς φύσεως καὶ μὴ· ὁ μὲν γὰρ συνοπτικὸς διαλεκτικὸς, ὁ δὲ μὴ οὐ.

Συνολόμαι, ἦ δ' ὅς.

Ταῦτα τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, δεήσει σε ἐπισκοποῦντα οἷ ἂν μάλιστα τοιοῦτοι ἐν αὐτοῖς ὧσι καὶ μόνιμοι μὲν ἐν μαθήμασι, μόνιμοι δ' ἐν πολέμῳ καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις, τούτους αὐ, ἐπειδὴν τὰ τριάκοντα ἔτη ἐκβαλῶσω, ἐκ τῶν προκρίτων προκρινόμενον εἰς μείζους τε τιμὰς καθιστάναι καὶ σκοπεῖν, τῇ τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμει βασανίζοντα τίς ὀμμάτων καὶ 5

b6 ἕκαστος A D M: om. F   b8 εἰκοσιετῶν (sic) F D εἰκοσιν
 ἐτῶν A   c1 παισὶν A D M: παισι F: πᾶσιν Theo: om. Iamblichus
 Stobaeus   ἐν A D M Stobaeus: om. F   παιδείᾳ A: παιδιᾳ A²
 c2 τε F Iamblichus Theo Stobaeus: om. A D M   d2 καὶ τοῖς
 A M: καὶ ἐν τοῖς F D   τούτους F: τούτοις A D M   d5 καὶ
 A D M Iamblichus: τε καὶ F

τῆς ἄλλης αἰσθήσεως δυνατὸς μεθιέμενος ἐπ' αὐτὸ τὸ ὄν μετ' ἀληθείας ἰέναι. καὶ ἐνταῦθα δὴ πολλῆς φυλακῆς ἔργον, ᾧ ἑταίρε.

Τί μάλιστα; ἦ δ' ὅς.

e Οὐκ ἐννοεῖς, ἦν δ' ἐγώ, τὸ νῦν περὶ τὸ διαλέγεσθαι κακὸν γιγνόμενον ὅσον γίγνεται;

Τὸ ποῖον; ἔφη.

Παρανομίας που, ἔφην ἐγώ, ἐμπίμπλονται.

5 Καὶ μάλα, ἔφη.

Θαυμαστὸν οὖν τι οἶει, εἶπον, πάσχειν αὐτούς, καὶ οὐ συγγιγνώσκεις;

Πῆ μάλιστα; ἔφη.

· Οἶον, ἦν δ' ἐγώ, εἴ τις ὑποβολιμαῖος τραφεῖη ἐν πολλοῖς
538 μὲν χρήμασι, πολλῶ δὲ καὶ μεγάλῳ γένει καὶ κόλαξι πολ-
λοῖς, ἀνὴρ δὲ γενόμενος αἰσθοῖτο ὅτι οὐ τούτων ἐστὶ τῶν
φασκόντων γονέων, τοὺς δὲ τῷ ὄντι γεννήσαντας μὴ εὔροι,
τοῦτον ἔχεις μαντεύσασθαι πῶς ἂν διατεθείη πρὸς τε τοὺς
5 κόλακας καὶ πρὸς τοὺς ὑποβαλομένους ἐν ἐκείνῳ τε τῷ
χρόνῳ ᾧ οὐκ ἦδει τὰ περὶ τῆς ὑποβολῆς, καὶ ἐν ᾧ αὐτὸς ἦδει;
ἦ βούλει ἐμοῦ μαντευομένου ἀκοῦσαι;

Βούλομαι, ἔφη.

Μαντεύομαι τοίνυν, εἶπον, μᾶλλον αὐτὸν τιμᾶν ἂν τὸν
b πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους δοκοῦντας
ἢ τοὺς κολακεύοντας, καὶ ἦττον μὲν ἂν περιδεῖν ἐνδεεῖς
τινος, ἦττον δὲ παράνομόν τι δρᾶσαι ἢ εἰπεῖν εἰς αὐτούς,
ἦττον δὲ ἀπειθεῖν τὰ μεγάλα ἐκείνοις ἢ τοῖς κόλαξι, ἐν ᾧ
5 χρόνῳ τὸ ἀληθὲς μὴ εἰδείη.

Εἰκόσ, ἔφη.

Αἰσθόμενον τοίνυν τὸ ὄν μαντεύομαι αὐτὸ περὶ μὲν τούτους
ἀνεῖναι ἂν τὸ τιμᾶν τε καὶ σπουδάζειν, περὶ δὲ τοὺς κόλακας

θ 2 κακὸν F D M : καλὸν A   θ 4 ἐμπί(μ)πλονται A² M : ἐμπίπλαται
A F D   α 2 δὲ A F M : om. D   α 5 ὑποβαλομένους A M :
ὑποβαλλομένους F D   α 6 χρόνῳ ᾧ A² F D M : χρόνῳ A   β 5 μὴ
A M : om. F D   β 7 αἰσθόμενον A² : αἰσθόμενος A F D

ἐπιτεῦναι, καὶ πείθεσθαί τε αὐτοῖς διαφερόντως ἢ πρότερον
καὶ ζῆν ἂν ἦδη κατ' ἐκείνους, συνόντα αὐτοῖς ἀπαρακαλύπτως, c
πατὴρ δὲ ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων ποιουμένων οικείων, εἰ μὴ
πάνυ εἶη φύσει ἐπεικῆς, μέλειν τὸ μῆδεν.

Πάντ', ἔφη, λέγεις οἷά περ ἂν γένοιτο. ἀλλὰ πῆ πρὸς
τοὺς ἀπτομένους τῶν λόγων αὕτη φέρει ἡ εἰκὼν; 5

Τῆδε. ἔστι που ἡμῖν δόγματα ἐκ παιδῶν περὶ δικαίων
καὶ καλῶν, ἐν οἷς ἐκτεθράμμεθα ὥσπερ ὑπὸ γονεῦσι, πειθ-
αρχοῦντές τε καὶ τιμῶντες αὐτά.

Ἔστι γάρ.

Οὐκοῦν καὶ ἄλλα ἐναντία τούτων ἐπιτηδεύματα ἡδονὰς d
ἔχοντα, ἃ κολακεύει μὲν ἡμῶν τὴν ψυχὴν καὶ ἔλκει ἐφ'
αὐτά, πείθει δ' οὐ τοὺς καὶ ὀπηθοῦν μετρίους· ἀλλ' ἐκεῖνα
τιμῶσι τὰ πάτρια καὶ ἐκείνοις πειθαρχοῦσιν.

Ἔστι ταῦτα. 5

Τί οὖν; ἦν δ' ἐγώ· ὅταν τὸν οὕτως ἔχοντα ἐλθὼν ἐρώ-
τημα ἔρηται· Τί ἔστι τὸ καλόν, καὶ ἀποκρυσμμένου ὁ τοῦ
νομοθέτου ἦκουεν ἐξελέγχῃ ὁ λόγος, καὶ πολλάκις καὶ πολ-
λαχῇ ἐλέγχων εἰς δόξαν καταβάλλῃ ὡς τοῦτο οὐδὲν μᾶλλον
καλὸν ἢ αἰσχροῦν, καὶ περὶ δικαίου ὡσαύτως καὶ ἀγαθοῦ καὶ c
ἃ μάλιστα ἦγεν ἐν τιμῇ, μετὰ τοῦτο τί οἶει ποιήσῃ αὐτὸν
πρὸς αὐτὰ τιμῆς τε πέρι καὶ πειθαρχίας;

Ἀνάγκη, ἔφη, μήτε τιμᾶν ἔτι ὁμοίως μήτε πείθεσθαι.

Ὅταν οὖν, ἦν δ' ἐγώ, μήτε ταῦτα ἡγήται τίμια καὶ οἰκεία 5
ὥσπερ πρὸ τοῦ, τὰ τε ἀληθῆ μὴ εὐρίσκη, ἔστι πρὸς ὁποῖον
βλῶν ἄλλον ἢ τὸν κολακεύοντα εἰκότως προσχωρήσεται; 539

Οὐκ ἔστιν, ἔφη.

Παράνομος δὴ οἶμαι δόξει γεγονέναι ἐκ νομίμου.

Ἀνάγκη.

α 2 ποιουμένων] προσποιουμένων ci. Cobci α 4 πρὸς τοὺς
ἀπτομένους Λ FM: προσαπτομένους D α 2 ἡμῶν Λ DM: ἡμῖν F
d 8 ἦκουεν Λ FD M: ἦκουσεν Λ' ἐξελέγχῃ Λ FD: ἐξελέγξῃ Λ'
d 9 καταβάλλῃ F m: καταβάλλῃ D: καταλάβῃ Λ M α 3 νομίμου
Λ FM: νομικοῦ D

5 Οὐκοῦν, ἔφη, εἰκὸς τὸ πάθος τῶν οὕτω λόγων ἀπομένων
καί, ὃ ἄρτι ἔλεγον, πολλῆς συγγνώμης ἄξιον;

Καὶ ἔλεου γ', ἔφη.

Οὐκοῦν ἵνα μὴ γίνηται ὁ ἔλεος οὗτος περὶ τοὺς τρια-
κοντούτας σοι, εὐλαβουμένῳ παντὶ τρόπῳ τῶν λόγων ἀπτέον;

10 Καὶ μάλ', ἦ δ' ὅς.

b Ἄρ' οὖν οὐ μία μὲν εὐλάβεια αὕτη συχνή, τὸ μὴ νέους
ὄντας αὐτῶν γεύεσθαι; οἶμαι γάρ σε οὐ λεληθέναι ὅτι οἱ
μειρακίσκοι, ὅταν τὸ πρῶτον λόγων γεύωνται, ὡς παιδιᾶ
αὐτοῖς καταχρῶνται, ἀεὶ εἰς ἀντιλογίαν χρώμενοι, καὶ μιμού-
5 μνοι τοὺς ἐξελέγχοντας αὐτοὶ ἄλλους ἐλέγχουσι, χαίροντες
ὥσπερ σκυλάκια τῷ ἔλκειν τε καὶ σπαράττειν τῷ λόγῳ τοὺς
πλησίον ἀεὶ.

Ἵπερφυῶς μὲν οὖν, ἔφη.

Οὐκοῦν ὅταν δὴ πολλοὺς μὲν αὐτοὶ ἐλέγξωσι, ὑπὸ πολ-
c λῶν δὲ ἐλεγχθῶσι, σφόδρα καὶ ταχὺ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ
μηδὲν ἠγεῖσθαι ὧν περ πρότερον· καὶ ἐκ τούτων δὴ αὐτοὶ τε
καὶ τὸ ὄλον φιλοσοφίας πέρι εἰς τοὺς ἄλλους διαβέβληνται.

Ἄληθέστατα, ἔφη.

5 Ὁ δὲ δὴ πρεσβύτερος, ἦν δ' ἐγώ, τῆς μὲν τοιαύτης
μανίας οὐκ ἂν ἐθέλοι μετέχειν, τὸν δὲ διαλέγεσθαι ἐθέλοντα
καὶ σκοπεῖν τάληθες μᾶλλον μιμήσεται ἢ τὸν παιδιᾶς χάριν
παίζοντα καὶ ἀντιλέγοντα, καὶ αὐτὸς τε μετριώτερος ἔσται
d καὶ τὸ ἐπιτήδευμα τιμιώτερον ἀντὶ ἀτιμοτέρου ποιήσει.

Ὅρθῶς, ἔφη.

Οὐκοῦν καὶ τὰ προειρημένα τούτου ἐπ' εὐλαβείᾳ πάντα
προείρηται, τὸ τὰς φύσεις κοσμίους εἶναι καὶ στασίμους οἷς
5 τις μεταδώσει τῶν λόγων, καὶ μὴ ὡς νῦν ὁ τυχῶν καὶ οὐδὲν
προσῆκων ἔρχεται ἐπ' αὐτό;

Πάνν μὲν οὖν, ἔφη.

a 9 εὐλαβουμένῳ] εὐλαβουμένοις ci. Baiter   b 3 παιδιᾶ AM:
παιδεία F: παιδία D   b 9 ἐλέγξωσιν ADM: ἐξελέγξωσιν F
c 1 ἐλεγχθῶσι AM: ἐξελεγχθῶσι FD   c 4 ἔφη AFM: ἔφης D
c 7 μιμήσεται A FDM: γρ. μεμνήσεται in marg. A

Ἄρκει δὴ ἐπὶ λόγων μεταλήψει μείναι ἐνδελεχῶς καὶ
 συντόνως μηδὲν ἄλλο πράττουσι, ἀλλ' ἀντιστρόφως γυμνα-
 ζομένῳ τοῖς περὶ τὸ σῶμα γυμνασίοις, ἔτη διπλάσια ἢ τότε; 10

Ἐξ, ἔφη, ἢ τέτταρα λέγεις;

Ἄμέλει, εἶπον, πέντε θές. μετὰ γὰρ τοῦτο καταβιβαστέοι
 ἔσονται σοι εἰς τὸ σπήλαιον πάλιν ἐκεῖνο, καὶ ἀναγκαστέοι
 ἄρχειν τά τε περὶ τὸν πόλεμον καὶ ὄσαι νέων ἀρχαί, ἵνα
 μηδ' ἐμπειρίᾳ ὑστερῶσι τῶν ἄλλων· καὶ ἔτι καὶ ἐν τούτοις 5
 βασανιστέοι εἰ ἐμμενοῦσιν ἐλκόμενοι πανταχόσε ἢ τι καὶ 540
 παρακινήσουσι.

Χρόνου δέ, ἢ δ' ὅς, πόσον τοῦτον τιθεῖς;

Πεντεκαίδεκα ἔτη, ἦν δ' ἐγώ. γενομένων δὲ πεντηκου-
 τουτῶν τοὺς διασωθέντας καὶ ἀριστεύσαντας πάντα πάντῃ 5
 ἐν ἔργοις τε καὶ ἐπιστήμαις πρὸς τέλος ἤδη ἀκτέον, καὶ
 ἀναγκαστέον ἀνακλινάστας τὴν τῆς ψυχῆς αὐγὴν εἰς αὐτὸ
 ἀποβλέψαι τὸ πᾶσι φῶς παρέχον, καὶ ἰδόντας τὸ ἀγαθόν-
 αὐτό, παραδείγματι χρωμένους ἐκείνῳ, καὶ πόλιν καὶ ἰδιώτας
 καὶ ἑαυτοὺς κοσμεῖν τὸν ἐπίλοιπον βίον ἐν μέρει ἐκάστους, b
 τὸ μὲν πολὺ πρὸς φιλοσοφίᾳ διατρίβοντας, ὅταν δὲ τὸ
 μέρος ἦκη, πρὸς πολιτικοῖς ἐπιταλαιπωροῦντας καὶ ἄρχοντας
 ἐκάστους τῆς πόλεως ἕνεκα, οὐχ ὡς καλόν τι ἀλλ' ὡς
 ἀναγκαῖον πράττοντας, καὶ οὕτως ἄλλους αἰεὶ παιδεύσαντας 5
 τοιούτους, ἀντικαταλιπόντας τῆς πόλεως φύλακας, εἰς μακά-
 ρων νήσους ἀπιόντας οἰκεῖν· μνημεῖα δ' αὐτοῖς καὶ θυσίας
 τὴν πόλιν δημοσίᾳ ποιεῖν, ἐὰν καὶ ἡ Πυθία συναναιρῆ, ὡς c
 δαίμοσιν, εἰ δὲ μή, ὡς εὐδαίμοσί τε καὶ θεοῖς.

Παγκάλους, ἔφη, τοὺς ἄρχοντας, ὧ Σώκρατες, ὥσπερ
 ἀνδριαντοποιὸς ἀπείργασαι.

Καὶ τὰς ἀρχούσας γε, ἦν δ' ἐγώ, ὧ Γλαύκων· μηδὲν 5

α 10 ἔτη Λ Μ: τῆ F: ἔτι D α 4 ἔτη Λ F (post ἦν δ' ἐγώ) Μ:
 ἔτι D δὲ Λ Δ Μ: om. F α 7 αὐγὴν Λ Δ Μ Proclus Damasclus:
 om. F: ἀκτίνα vulg. b 1 κοσμεῖν Λ F Μ: κατακοσμεῖν D
 b 2 φιλοσοφίᾳ Λ': φιλοσοφίαν Λ F Δ Μ c 1 ξυναναιρῆ Aristides:
 ξυναιρῆ Λ Μ: ξυναιρῆ F D c 4 ἀνδριαντοποιὸς Λ F Μ: τοποιδε D
 ἀπείργασαι Λ' F Δ Μ: ἀπείργασαι Λ

γάρ τι οἴου με περὶ ἀνδρῶν εἰρηκέναι μᾶλλον ἢ εἴρηκα ἢ περὶ γυναικῶν, ὅσαι ἂν αὐτῶν ἱκαναὶ τὰς φύσεις ἐγγίγνωνται.

Ἐρθῶς, ἔφη, εἴπερ ἴσα γε πάντα τοῖς ἀνδράσι κωιωνήσουσιν, ὡς διήλθομεν.

d Τί οὖν; ἔφη· συγχωρεῖτε περὶ τῆς πόλεως τε καὶ πολιτείας μὴ παντάπασιν ἡμᾶς εὐχὰς εἰρηκέναι, ἀλλὰ χαλεπὰ μὲν, δυνατὰ δέ πη, καὶ οὐκ ἄλλη ἢ εἴρηται, ὅταν οἱ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφοι δυνάσται, ἢ πλείους ἢ εἷς, ἐν πόλει
5 γενόμενοι τῶν μὲν νῦν τιμῶν καταφρονήσωσιν, ἡγησάμενοι ἀνελευθέρους εἶναι καὶ οὐδενὸς ἀξίας, τὸ δὲ ὀρθὸν περὶ
e πλείστου ποιησάμενοι καὶ τὰς ἀπὸ τούτου τιμάς, μέγιστον δὲ καὶ ἀναγκαιότατον τὸ δίκαιον, καὶ τούτῳ δὴ ὑπηρετοῦντές τε καὶ αὔξοντες αὐτὸ διασκευωρήσονται τὴν ἑαυτῶν πόλιν;
Πῶς; ἔφη.

5 Ὅσοι μὲν ἂν, ἦν δ' ἐγώ, πρεσβύτεροι τυγχάνωσι δεκετῶν
541 ἐν τῇ πόλει, πάντας ἐκπέμψωσιν εἰς τοὺς ἀγρούς, τοὺς δὲ παῖδας αὐτῶν παραλαβόντες ἐκτὸς τῶν νῦν ἡθῶν, ἃ καὶ οἱ γουῆς ἔχουσι, θρέψονται ἐν τοῖς σφετέροις τρόποισι καὶ νόμοις, οἷσιν οἴοις διεληλύθαμεν τότε· καὶ οὕτω τάχιστα
5 τε καὶ ῥᾶστα πόλιν τε καὶ πολιτείαν, ἣν ἐλέγομεν, καταστᾶσαν αὐτὴν τε εὐδαιμονήσειω καὶ τὸ ἔθνος ἐν φ' ἂν ἐγγένηται πλείστα ὀνήσειω;

Πολύ γ', ἔφη· καὶ ὡς ἂν γένοιτο, εἴπερ ποτὲ γίγνοιτο,
b δοκεῖς μοι, ὦ Σώκρατες, εὖ εἰρηκέναι.

Οὐκοῦν ἄδην ἤδη, εἶπον ἐγώ, ἔχουσιν ἡμῖν οἱ λόγοι περὶ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τοῦ ὁμοίου ταύτῃ ἀνδρός; δῆλος γάρ που καὶ οὗτος, οἷον φήσομεν δεῖν αὐτὸν εἶναι.

5 Δῆλος, ἔφη· καὶ ὅπερ ἐρωτᾶς, δοκεῖ μοι τέλος ἔχειν.

d 1 συγχωρεῖτε A² F M: συγχωρεῖν τε A D d 3 ἢ A D M: πη
Stobaeus: om. F ὡς A D M: om. F Stobaeus e 3 διασκευωρήσονται A F M Stobaeus: διασκευωρήσονται D e 5 δεκετῶν
D: δέκ' ἐτῶν A M: δὲ καὶ τῶν F: δέκα Stobaeus a 2 νῦν ἡθῶν]
συνήθων Stobaeus a 3 τρόποισι F: τρόποις A D M Stobaeus
a 4 οἷσι] οἷς Stobaeus b 2 οἱ λόγοι A F M: ὀλίγοι D